

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 8ο • ΦΥΛΛΟ 35 • ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ-ΜΑΗΣ 1994 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

Μεγάλη Εβδομάδα

Αναμνήσεις παλιές και εντυπώσεις νέες

Όλος ο ορθόδοξος κόσμος, μετά την Κυριακή των Βαΐων, αρχίζει να ζει στο ρυθμό της Μεγάλης Εβδομάδας: στα σπίτια ετοιμασίες και τα βράδια οι εκκλησίες, γεμάτες κόσμο, προσφέρουν στους πιστούς τις κατανυκτικές ακολουθίες των Παθών τις "ολονυκτίες", όπως τις λέγαμε παλιά.

Δεν ξέρω αν τα παιδιά σήμερα συμμετέχουν και ζουν σ' αυτό το ρυθμό, αφού οι συνθήκες άλλαξαν τελείως στη ζωή τους, αλλά για τις προηγούμενες γενιές η Μ. Εβδομάδα ήταν κάτι ξεχωριστό και μας άφησε ωραίες και ανεξίτηλες αναμνήσεις. Το μάθημα των θρησκευτικών στο σχολείο συνεχιζόταν στο σπίτι με τις διηγήσεις της γιαγιάς που μας έδιναν με ένα άμεσο και ζωντανό τρόπο τα στιγμιότυπα από τα Άγια Πάθη του Χριστού. Ακόμη τα λαϊκά στιχάκια, που τα λέγαμε όλα μαζί τα παιδιά της γειτονιάς και τα μαθαίναμε από στόμα σε στόμα, μας μετέφεραν νοερά στους μακρινούς τόπους των Παθών και ζωντανεύαν όλα τα πρόσωπα που εξήσαν κοντά στο Χριστό. Αρχίζαμε από το Σάββατο του Λαζάρου:

— Πές μας, Λάζαρε, τι είδες
εις τον Άδη όπου πήγες;
— Είδα φόβους, είδα τρόμους,
είδα βάσανα και πόνους!

Και η γιαγιά μου, που ήταν παπαδοπούλα, μας θεδαίωσε ότι "ο Λάζαρος ήταν κατακίτρινος και έτρεμε όταν θγήκε από τον τάφο του, αλλά όταν τον άγγιξε με το χέρι του ο Κύριος, συνήλθε και έπεσε χαρούμενος στην αγκαλιά των αγαπημένων του αδερφάδων". Το χρονικό της Μ. Εβδομάδας το αποδίδαμε ρυθμικά με άλλα στιχάκια:

Δευτέρα, ο Χριστός στη μαχαίρα,
Τρίτη, ο Χριστός εκρήθη,
Τετάρτη, ο Χριστός εχάθη,
Πέμπτη, ο Χριστός ευρέθη,
Παρασκευή, ο Χριστός στο καρφί,
Σάββατο, ο Χριστός στον τάφο,
Κυριακή, ο Χριστός Ανέστη.

Τη Μ. Παρασκευή η γιαγιά μου μας έβαζε να πιούμε λίγο ξύδι, αφού και στο Χριστό οι Εβραίοι "έδωκαν πικρό ξύδι" και μας έβαζε να τραγουδήσουμε το λαϊκό:

συνέχεια στη σελ. 2

Με το χριστιανικό χαιρετισμό ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΤΙΣ ΕΥΧΕΣ ΤΟΥΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΩΝ ΚΑΡΥΩΝ

- Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος.
- Ο αιδ. ιερέας Καρυών κ. Κυριάκος Αμανατιδής.
- Ο πρόεδρος κ. Ευστράτιος Χάρακας και το Δ.Σ. του Συνδέσμου των Απανταχού Καρυτών Αθήνας.
- Ο Δήμος και η Έλλη Κόλοβου, από Sydney Aus.
- Ο Ανδρέας και η Πιπίτσα Δήμα, από Sacramento Cal.
- Ο Γιώργος και η Μέτα Χούπη από το Σικάγο.
- Ο Ανδρέας και η Λέλα Κόρδαρη από Μελβούρνη.
- Ο Ηλίας Ματθαίος, γραμματέας της Αδελφότητας Σκουρομπαμπισιωτών Ν. Υόρκης και τα αδέρφια του Σταύρος και Στυλιανός.
- Η Λέλα και ο Ανδρέας Κόρδαρης από τη Μελβούρνη.
- Ο Δημήτριος Πάντος, από Toronto.
- Η Γεωργία Μπελεσιώτου (Μαχαίρα) από το Oregon.
- Η Τούλα Papedo από Denver Colorado.
- Η Δήμητρα και ο Βασίλης Κυριακόπουλος από τη Μελβούρνη.
- Οι Διευθύντριες και και το Διδακτικό Προσωπικό των Αρσκειών Σχολείων κυρίες Σαπφίρα Μαζαράκη, Χαρίκλεια Πατριάρχη, Νανίνα Σακκά, Λέττα Ευδαίμονος, Μαίρη Αντωνοπούλου, Ειρήνη Βαϊδάκη και Γιώτα Κορρέ.

Οι Καρυές γεφυρώνουν

Κυρία Αννίτα, Συγχαρητήρια για τη συμπλήρωση οκτώ χρόνων της εφημερίδας σας ΚΑΡΥΕΣ, από την έκδοσή της. Επιτρέψτε μου να επισημάνω κι εγώ ότι οκτώ χρόνια ζωής και συνεχούς λειτουργίας μιάς τοπικής εφημερίδας αποτελεί μια αξιόλογη διάρκεια όχι μόνο για τον Ελλαδικό χώρο αλλά και τον παγκόσμιο. Οι ΚΑΡΥΕΣ λέγουν την αλήθεια, σέβονται το αναγνωστικό τους κοινό και προωθούν τη σύμπνοια και τη γεφύρωση μεταξύ των χωριών μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό...

Με εκτίμηση,
Δημήτριος Πάντος
Toronto.

8 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Εφέτος η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ - ΤΕΩΣ ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ γιορτάζει τα οκτώ χρόνια της ζωής της. Τη νιώθω σαν ένα παιδί που μεγαλώνει, σα μιά μαθήτριά που περνάει μια τάξη. Εφέτος τελειώνει το Γυμνάσιο. Τι βαθμούς πήρε; Αυτό είναι στην κρίση αυτών που τη διαβάζουν!

Ας μου συγχωρήσουν οι αγαπητοί αναγνώστες την απόφασή μου να δημοσιεύσω τα γράμματα τριών φίλων της εφημερίδας. Η αλήθεια είναι ότι προβληματίστηκα αρκετά γι' αυτό, αλλά όταν προσφέρεις μια πνευματική εργασία και έχεις διαρκώς την αγωνία αν την κάνεις σωστά και αν αυτό που εσύ πιστεύεις ότι προσφέρεις βρίσκει ανταπόκριση, τότε η ευαισθησία και η κρίση ορισμένων φίλων της εφημερίδας έρχεται σαν ζωογόνα δύναμη για να ξεπερνάς τις δυσκολίες και να συνεχίζεις.

Βέβαια κατά καιρούς και προφορικά και γραπτά λαβαίνω συγχαρητήρια μηνύματα από πάρα πολλούς φίλους αναγνώστες και τους ευχαριστώ πολύ όλους. Αν πάλι σ' αυτά τα οκτώ χρόνια δυσσάρεστησα κάποιους από μια παράλειψη ή από ένα λάθος, τους διαβεβαιώνω ότι δεν το έ-

Στον Αραχοβίτικο Αη Γιώργη χορεύουν ντόπιοι και ξένοι προσκυνητές, ενθουσιασμένοι από το καλά οργανωμένο γλέντι.

Η εκδότρια των ΚΑΡΥΩΝ με ένα τόμο ΚΑΡΥΑΤΙΚΩΝ στα χέρια στη βιβλιοθήκη του Καρυάτικου πάρκου στη GASTONIA N.C. όπου είχαν την ευγένεια να την ξεναγήσουν εκεί οι αγαπητοί Βούλα Π. Κοψιάτη και Σωτήρος Ι. Βασιής.

κανα από πρόθεση. «Κύριος αλάθητος»!

Ξεφυλλίζοντας τα 35 φύλλα που κατάφερα να εκδώσω μέχρι σήμερα βλέπω ότι είναι εκατοντάδες τα θέματα που επεξεργάστηκα και χιλιάδες τα ονόματα που καταχώρησα.

Ελπίζω και πιστεύω ότι συνεχώς βελτιώνονται οι ΚΑΡΥΕΣ και θα πρέπει να ικανοποιούν και τους πιο αυστηρούς κριτές.

Με τη συμπλήρωση των 8 ετών της αποφάσισα να αλλάξω το σχήμα της, ώστε να γίνει πιο μοντέρνο με 6 σελίδες σε μικρότερο σχήμα, αλλά σε μεγαλύτερη

περιεκτικότητα. Είναι μια αλλαγή πιο δαπανηρή, αλλά, πιστεύω πιο σωστή, πιο σύγχρονη και την έκανα για την ίδια την εφημερίδα αλλά κυρίως για τους αγαπητούς αναγνώστες.

Αν τα καταφέρω, ίσως αργότερα να την εκδώω σε σχήμα περιοδικού. Αλλά γι' αυτό θα χρειαστούν άλλες προϋποθέσεις και κυρίως υγεία και δύναμη. Ας το ελπίσουμε ότι θα γίνει και αυτό σε κάποια άλλη επέτειο των γενεθλίων της! Σας ευχαριστώ όλους που μου δώσατε τη χαρά να γιορτάσω τα 8 πρώτα χρόνια της!

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

Μια σωστή πορεία

"ΚΑΡΥΕΣ", η τοπική εφημερίδα του Λακωνικού χώρου, έκλεισε τα οχτάχρονα της ποιοτικής και ενημερωτικής κυκλοφορίας της.

Πράγματι, δίνει επιμελημένα και προσεκτικά όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την Αραχοβίτικη και γενικότερα την Οινουντιακή δραστηριότητα σ' όλους τους τομείς.

Βασικό επίτευγμα υπήρξε η λεπτομερής παρουσίαση όλων των προβλημάτων των απανταχού του πλανήτη Ξενιτεμένων από τα χωριά του Πάρνωνα. Τα κοινωνικά και οι "μεστές" ειδήσεις φέρνουν τη νοσταλγία σα γέφυρα επικοινωνίας των αναγνωστών της. Ζωντανεύουν τις μνήμες με θετικές προοπτικές.

Πρόβαλε - στο χρόνο που πέρασε - με υπευθυνότη-

τα, αγάπη και μεράκι κάθε τοπική εκδήλωση, ιδιαίτερα στάθηκε κοντά στις ρίζες της ιδιότυπης παράδοσης, που τόσο ανάγκη έχουμε τούτους τους καιρούς.

Η κ. Αννίτα ξέρει να κρατάει την εφημερίδα της, με τον τρόπο το δικό της, για το καλό του τόπου μας. Εύχομαι ολόψυχα - με τη διπλή συναδελφική ιδιότητα - απρόσκοπτη συνέχιση της εκδοτικής προσπάθειας για να κρατάμε - όσο μπορούμε - τα χωριά μας σε υπαρκτό επίπεδο, αφού το στίγμα της ορατής εγκατάλειψης και ερήμωσης παρουσιάζει εικόνα δυσάρεστη και απογοητευτική...

Πάνος Κουμουτσιδής
Εκπαιδευτικός - Συγγραφέας

Την περιμένουμε με λαχτάρα

Αγαπητή μου Αννίτα,

Ο Θεός να σου δίνει υγεία και δύναμη να συνεχίζεις τη θαυμάσια δουλειά που κάνεις με τις ΚΑΡΥΕΣ. Έδεσες τα χωριά μας με την εφημερίδα σου, όπως ο Ted Tarnor τον κόσμο με το Cable. Την περιμένουμε όλοι μας με λαχτάρα. Έχεις τις ευχές από την οικογένειά μου και από τον αδελφό μου Γιώργο.

Με αγάπη,
Αθηνά Ανδριοπούλου - Κερχουλά
Greenwood S.C.

Τι άλλο να ειπώ; Ξαναλέω Ευχαριστώ σε όλους!

Α.Γ.Π.

Αγαπητοί Αναγνώστες

Βρίσκομαι σε δύσκολη θέση κάθε φορά που θέλω να υπενθυμίσω στους αγαπητούς συμπατριώτες που λαβαίνουν την εφημερίδα ότι οι μοναδικοί πόροι με τους οποίους συντηρείται είναι οι συνδρομές σας. Τα έξοδά της για κάθε φύλλο, φτάνουν δυστυχώς τις 150.000 δρχ., ποσό δυσβάσταχτο για μια εφημερίδα μικρής κυκλοφορίας. Είναι πολύ δύσκολο να στέλνω στον καθένα ταχυδρομικά δελτάρια και να αναγράφω τι χρωστάει ο κάθε αναγνώστης, γιατί εργάζομαι εντελώς μόνη. Πιστεύω ότι είναι απλό για τους "αμελείς" να σκεφτούν τι έχουν πληρώσει στο διάστημα των 8 ετών. Οι συνδρομές για το εσωτερικό είναι 1500 δρχ. και για το εξωτερικό 25 δολ. ΗΠΑ (Καναδάς και Αυστραλία 30 δολ.), για κάθε χρόνο. Παρακαλώ πολύ όσους έχουν αμελήσει, να συμπληρώσουν τις οφειλές τους στέλνοντας μια επιταγή στο όνομά μου. Στο χωριό μπορείτε να δείτε τα χρήματα στην Πίτσα Π. Χριστοπούλου και στη Σπάρτη στον αδελφό της Θόδωρο Διαντζίκη. Στην Αθήνα στο Γεώργιο Καλομοίρη, Σουλτάνη 7, Πλατεία Κάνιγγος, τηλ. 3634 505. Ευχαριστώ πολύ όλους τους αγαπητούς αναγνώστες που στηρίζετε τις ΚΑΡΥΕΣ σ' αυτά τα 8 χρόνια της ζωής της και δείξατε την αγάπη σας γι' αυτήν.

Με εκτίμηση
Αννίτα Πρεκεζέ

Τα νέα της Βαμβακούς

Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου των Απανταχού Βαμβακικών "Η ΒΑΜΒΑΚΟΥ" στις 20.2.94.

Της Γενικής Συνέλευσης προηγήθηκε θεία λειτουργία με αρτοκλασία στον ιερό ναό της Αγίας Τριάδος στους Αμπελοκήπους, για την γιορτή του Αγίου Χαράλαμπος πολιούχου του χωριού μας και γιορτή του Συνδέσμου μας.

Επακολούθησε η Γενική Συνέλευση στο Ξενοδοχείο President στους Αμπελοκήπους με θέματα ημερήσιας διάταξης:

1) Λογοδοσία, διαχείριση του Δ.Σ. για το 1993.

2) Ταμειακός απολογισμός από τον ταμία.

3) Ανάγνωση της έκθεσης από την εξελεγκτική επιτροπή.

4) Έγκριση του απολογισμού από την Γενική Συνέλευση καθώς και απαλλαγή του Δ.Σ. των καθηκόντων του.

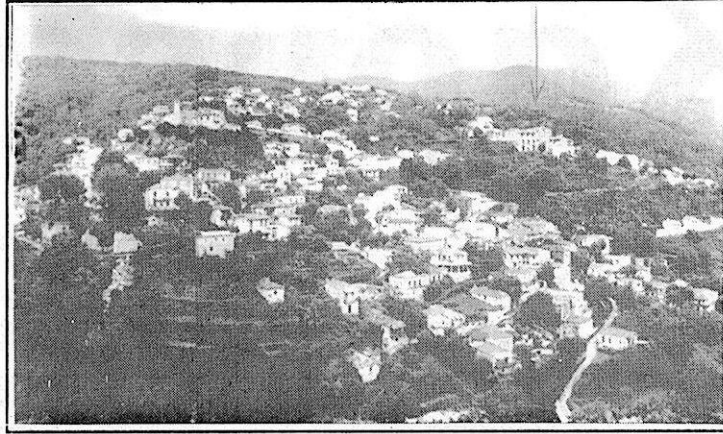
5) Ανακοινώσεις.

6) Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Πριν από την έναρξη της Γενικής Συνέλευσης παραβρέθηκε και ο εκλεκτός συμπατριώτης μας από την Αγγλία, Διευθυντής της εταιρίας Paterson Zochonis κύριος Γεώργιος Λούπος, ο οποίος και χαιρέτησε για λίγο τους συμπατριώτες μας, και αποχώρησε λόγω θεδωμένου προγράμματός του.

Ο πρόεδρος του απερχόμενου Δ.Σ. κύριος Ιάσωνας Βουρβούλης πρότεινε στη Γενική Συνέλευση να κόψει την πίττα του Συνδέσμου ο κύριος Λαθαστής Δημήτρης λόγω της πολυχρονης και πολύπλευρης προσφοράς του στον Σύνδεσμό μας, ως Γραμματέας.

Ο κ. Λαθαστής ευχαρίστησε και έκοψε την πίττα. Στη συνέχεια ο πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της Γενικής Συνέλευσης και πρότεινε για πρόεδρό της τον κ. Νικόλαο Αναγνωστόπουλο και Γραμματέα τον κ. Λαθαστή. Η πρόταση έγινε ομόφωνα αποδεκτή, όπου και οι δύο πήραν τις θέσεις τους αφού ευχαρίστησαν τα μέλη.

Σύμφωνα με την σειρά της ημερήσιας διάταξης ο κ. Βούρβουλης καλείται να

Ο Ξενώνας της Βαμβακούς, που ολοκληρώνεται, χάρη στη γενναία επιχορήγηση της Εταιρείας Τσοχώνη, είναι ένα καλαίσθητο και επιβλητικό παραδοσιακό κτίριο, πραγματικό στολίδι του χωριού.

κάνει την λογοδοσία του Δ.Σ. για το 1993 και το έργο του για την χρονιά που πέρασε.

Αρχίζοντας κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή για τους συμπατριώτες μας που έφυγαν από τη ζωή κατά το προηγούμενο έτος.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε με ευχαρίστηση στα μέλη του Συνδέσμου μας και της Γενικής Συνέλευσης ότι μετά από αλληλογραφία με τον κ. Ιωάννη Τσοχώνη, αποφασίστηκε από το Δ. Συμβούλιο της εταιρίας Paterson Zochonis, προεδρευόμενο από τον κύριο Antony Green (ο οποίος διαδέχτηκε τον θείο του κύριο Ιωάννη Τσοχώνη στην προεδρία της εταιρείας) από τον περασμένο Δεκέμβριο, να μας σταλεί μια πρόσθετη δωρεά από 60.000 λίρες Αγγλίας για την τελική αποπεράτωση του Ξενώνα στο χωριό μας.

Έτσι πλέον το όνειρο το δικό μας και των συγχωριανών μας τόσων χρόνων σε λίγο χρονικό διάστημα γίνεται πραγματικότητα και έτσι θα δοθεί κάποια ζωή και στο χωριό μας που τόσο την είχε ανάγκη. Μέσα και από αυτή την στήλη ευχαριστούμε θερμά τόσο τον κύριο Ιωάννη Τσοχώνη καθώς και τον ανηψιό του κύ-

ριο Antony Green που και αυτή τη φορά ανταποκρίθηκαν θετικά στο τελευταίο κάλεσμά μας με την γενναιοδωρή προσφορά τους, δείχνοντας έτσι με τον τρόπο τους αυτό ότι όσα χρόνια και να περάσουν οι συμπατριώτες μας δεν ξεχνούν την καταγωγή τους. Και πάλι ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ στον αγαπητό μας συμπατριώτη κύριο Γεώργιο Λούπο, ο οποίος ποικιλοτρόπως βοήθησε ώστε, το τεράστιο αυτό έργο στη Βαμβακού μας να γίνει πλέον πραγματικότητα. Τον ευχαριστούμε όλοι μας από Αθήνα και Βαμβακού από τα βάθη της καρδιάς μας.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος κ. Βούρβουλης παρέδωσε τίτλους επαίνων στα παιδιά που σπουδάζουν ή και σπουδάζουν σε ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα από το 1983 μέχρι σήμερα. Επίσης απένειμε τον τίτλο του "επίτιμου προέδρου" στο Γιατρό κύριο Παναγιώτη Βελδέκη για την μεγάλη του προσφορά τόσο στον Σύνδεσμό μας, αλλά πολύ περισσότερο στο χωριό μας. Ο Γενικός Γραμματέας κύριος Δημήτρης

Ο Ξενώνας θα λειτουργήσει σύντομα στο όμορφο χωριό

Λαθαστής διάβασε τον ταμειακό απολογισμό καθώς και την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής. Τέλος η Γενική Συνέλευση ομόφωνα ανέκρινε τον απολογισμό και απάλλαξε το Δ.Σ. των καθηκόντων του. Εκλέχτηκε εφορευτική επιτροπή από τους κ.κ.

- 1) Βελδέκη Δημήτριο του Παναγιώτου
- 2) Βούρβουλη Παναγιώτη
- 3) Φλαμπούρη Κική

Οι οποίοι και άρχισαν την διαδικασία των εκλογών μετά το πέρας των οποίων ανακοίνωσαν τα εκλογικά αποτελέσματα κατά σειρά επιτυχίας που έχουν ως κάτωθι:

- 1) Βούρβουλης Ιάσωνας
- 2) Βελδέκης Νικόλαος
- 3) Βελδέκης Δημήτριος
- 4) Λαθαστής Δημήτριος
- 5) Σκαρμούτσος Νικόλαος
- 6) Καραχάλιου Παναγιώτα
- 7) Γαλάτα Σταματίνα
- 8) Κυριαζάκου Μαρία
- 9) Καλομοίρης Γεώργιος Αναπληρωματικά
- 10) Κοντομπάσης Ζωή
- 11) Λυμπερόγιαννης Ιωάννης

Για την εξελεγκτική επιτροπή

- 1) Σπηλιάκος Στάυρος
 - 2) Λεμπέσης Κυριάκος
 - 3) Πρεδάρης Παναγιώτης
- Οι νεοεκλεγέντες, μετά από πρόσκληση του κυρίου Βούρβουλη συνεδρίασαν την Τρίτη 1.3.94 στα γραφεία των εν Αττική Λακεδαιμονίων και εξέλεξαν το πρόεδρο και το οποίο έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Βούρβουλης Ιάσωνας
 Αντιπρόεδρος: Βελδέκης Νικόλαος
 Γενικός Γραμματέας: Λαθαστής Δημ.
 Ειδικός Γραμματέας: Σκαρμούτσος Νικ.
 Ταμίας: Βελδέκης Δημήτριος
 Μέλη: Γαλάτα Σταματίνα, Καλομοίρης Γεώργιος, Καραχάλιου Παναγιώτα, Κυριαζάκου Μαρία

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΙΑΣΩΝΑΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΛΑΒΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αλλά Βαμβακίτικα νέα

ΠΑΣΧΑ '94

Όψιμο ήταν φέτος το Πάσχα και το χωριό μας είχε αρκετό κόσμο. Η φύση είχε ντυθεί στα γιορτινά της, με πλούσια βλάστηση. Ανήμερα το Πάσχα μετά το μεσημέρι είχαμε και άλλη βροχή.

Του Αγίου Γεωργίου (Δευτέρα του Πάσχα) όλος ο κόσμος τίμησε τη μνήμη του Αγίου στο όμορφο εξωκκλήσι του χωριού μας.

Στις 8.5.94 ημέρα γιορτής του ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΡΟΥ, προσκυνητές από τη Βαμβακού και Βαμβακίτες από τον Κλαδά, Τσούνι και Σπάρτη τίμησαν τη μνήμη του Αγίου μας στο εκκλησάκι που βρίσκεται στον Πάρνωνα. Μετά τη λειτουργία και αρτοκλασία, οι προσκυνητές πήγαν για φαγόπλι στη βρύση της Αυριαλούς, στο Παλιό Καταφύγιο.

Ο Αη Γιάννης ο Κούρος καθιερώθηκε ως προστάτης του Συλλόγου του χωριού μας ΝΕΑ ΖΩΗ από το 1925 που πρωτοιδρύθηκε.

Χρόνια Πολλά και του χρόνου!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αφιέξεις ομογενών: Για το Πάσχα και το καλοκαίρι ήλθαν στη Βαμβακού από την Αυστραλία η Στάμω Λιανού, ο Κυριάκος Κοντομπάσης και η Παναγιώτα

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΒΕΛΔΕΚΗ

Βελδέκη, (έπειτα από 38 χρόνια) με την κόρη της Πηνελόπη Βελδέκη.

Θάνατοι:

- Πέθανε στον Πειραιά και κηδεύτηκε στην Αίγινα η **Ελευθερία** σύζυγος **Θεοφάνη Ζορπά**.

- Στις 4.5.94 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Γ' Νεκροταφείο ο **Δημήτριος Κωνσταντίνου** άνδρας της Κων/νας Βελδέκη.

- Στις 26/5/94 πέθανε στο Τσούνι και κηδεύτηκε στη Βαμβακού ο **Κώστας Σκούφης**, 88 ετών.

- Στις 22.5.94 πέθανε και κηδεύτηκε στη Βαμβακού ο **Κώστας Τρουποσιιάδης**.

- Στις 26.5.94 πέθανε στη Σπάρτη και κηδεύτηκε στη Βαμβακού η **Μαρία Φωτοπούλου** (γένος Λιανού), 66 ετών.

- Στις 19.4.94 πέθανε και κηδεύτηκε στη Βαμβακού ο **Θεόδωρος Αλεξανδρής**. Ο εκλιπών γεννήθηκε στον Άγιο Βασίλη Κυνουρίας, αλλά παντρεύτηκε στη Βαμβακού, όπου και έζησε μέχρι το θάνατό του. Άνθρωπος με καλοσύνη, ευγένεια και ήθος, ήταν αγαπητός από όλους τους Βαμβακίτες. Το κενό που άφησε στο χωριό μας είναι μεγάλο. Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΑΜΒΑΚΙΤΩΝ ΣΥΝΕΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Όπως μας πληροφόρησε ο Βαμβακίτης κ. Γεώργιος Κοντομπάσης, άνδρας της Κατερίνας Ζαφειράκου από τις Καρυές, που είχαμε την ευκαιρία να τους συναντήσουμε αρκετές φορές στις συγκεντρώσεις των Αραχοβιτών στο Σύνδνευ, το Δ.Σ. του Συλλόγου Βαμβακικών Σύνδνευ, αποτελούν οι εξής Βαμβακίτες:

Γεωργουλόπουλος Γεώργιος, πρόεδρος
 Βελδέκης Δημήτριος, αντιπρόεδρος
 Σκούφη Βασίλικη, γραμματέας
 Βελδέκης Ανάργυρος, ταμίας
 Κοντομπάσης Γεώργιος, βοηθός ταμία
 Μέλη του Δ.Σ.: Γεωργουλόπουλος Χαράλαμπος, Καστανιάς Ιωάννης, Κοντομπάσης Κυριάκος, Κοντομπάσης Χαράλαμπος, Νταλιάνης Παναγιώτης, Νταλιάνης Χαράλαμπος.

Επίσης συναντήσαμε τον κ. Παναγιώτη Νταλιάνη με τη γυναίκα του, που ήλθαν στο picnic του Συλλόγου Καρυατών και είχα τη χαρά να γνωρίσω από κοντά ένα καλό φίλο της εφημερίδας, που εγώ τον γνώριζα μόνο από την αλληλογραφία, και ο Βασίλης από τα παιδικά και μαθητικά τους χρόνια στου Κλαδά.

Α.Γ.Π.

Μεγάλη εβδομάδα: αναμνήσεις παλιές, εντυπώσεις νέες

συνέχεια από τη σελ. 1

"Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα, σήμερα όλοι θλιβονται και τα θουνά λυπούνται σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Οθραίοι για να σταυρώσουν το Χριστό το Μέγα Βασίλέα"

που καθώς το τραγουδάγαμε έμοιαζε περισσότερο με μοιρολόγι.

Για να ψάλλουμε τα εγκώμια του επιταφίου κάναμε μικρές πρόδες για να τα ειπούμε καλύτερα από τους Κλαδαίους, οι οποίοι είχαν τη δική τους χωρωδία με επικεφαλής τον ασέιμνηστο ψάλτη Παναγιώτη Αλεξανδράκη και οι Τσουναίοι άλλη ομάδα με τον επίσης ασέιμνηστο Κώστα Γιάνναρη.

Τον πυρετό της Μ. Εβδομάδας ανέβαζε η προετοιμασία των "θαρελότων" για να είναι έτοιμα, να πέσουν και να θρονιήξουν όταν θα θγαίνει ο επιτάφιος τη Μ. Παρασκευή, αλλά κυρίως οι ομοβροντίες θα έπεφταν στην Ανάσταση.

Απ' όσο θυμάμαι, στο Τσούνι ο Δήμος Σουρλής ήταν ο πρώτος στις κατασκευές των "τριγώνων" που έσκαζαν σαν ντουφέκια και αργότερα

ο Δήμος Κουμανταράκης.

Έχω την εντύπωση ότι σήμερα απ' όλες τις συνθήκες και τις παραδόσεις της Μ. Εβδομάδας καλύτερα απ' όλες διατηρείται στα χωριά μας η πολεμική διάθεση των παιδιών. Εφέτος στου Κλαδά τη νύχτα της Ανάστασης έπεσαν τόσο "τριγώνια" που επί μισή ώρα σειόταν ο τόπος. Τρίγωνα, θελτιωμένης τεχνολογίας εκτινάσσονταν με ορμή, φλόγα και κρότο που έλεγες ότι γίνεται η μάχη του Μυστρά. Ο καλός ιερέας του Κλαδά με υπομονή και αγάπη όταν τελείωσε η μάχη είπε: "παιδιά σας ευχαριστώ που δεν ριζάτε επάνω στον κόσμο. Χρόνια πολλά και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά, με την ευλογία της Ανάστασης". Τι άλλο να έλεγε ο άνθρωπος αφού γλιτώσαμε από τραυματισμούς, που δυστυχώς αφθονούν σε όλη την Ελλάδα, πάλι καλά και μη χειρότερα!

Ας με συγχωρήσουν οι καλοί αναγνώστες της εφημερίδας που άθελά μου παρασύρομαι και συγχά πετάγομαι με τη σκέψη μου στο Τσούνι και Κλαδά, αλλά οι παιδικές εγγραφές είναι ανεξίτηλες και όσο περνάνε τα χρόνια γίνονται πιο ζωηρές και πιο νοσταλγικές.

Εξ άλλου τα τελευταία χρόνια, εκτός από τους Βαμβακίτες και Μεγαλοβρυσιώτες που ήταν από παλιά διπλοκάτοικοι, τώρα πολλοί Αραχοβίτες αγόρασαν σπίτια και έγιναν Τσουνο-Κλαδαίοι χωρίς να απαρνηθούν, φυσικά, την Αράχοβα γιατί, όπου κι αν πας, η ψυχή σου βρίσκεται πάντοτε στον τόπο που γεννήθηκες και μεγάλωσες.

Ας ξαναγυρίσουμε λοιπόν στα χωριά του Πάρνωνα που λόγω των πολλών βροχών που έπεσαν εφέτος έλαμπαν μέσα στην καταπράσινη φύση.

Η Αράχοβα, τα Βρέσθνα, ο Βασσαράς, Τσούνι και Κλαδάς είχαν πάρα πολύ κόσμο και λιγότερο η Βαμβακού, η Βαρθίτσα και η Μεγάλη Βρύση.

Οι πλατείες ήταν γεμάτες κόσμο, αλλά οι βροχούλες που έπεφταν σχεδόν κάθε βράδυ ήταν ευπρόσδεκτες κι ας έκλειναν τον κόσμο χωρίς στα σπίτια τους. Το Πάσχα μοσχοδόλησαν τα σπίτια και οι αυλές από τα ψιτά αρνιά και έγιναν αρκετά γλέντια. Του Αη Γιωργιού στον Αραχοβίτικο Αη Γιώργη, στον Κάμπο, οι προσκυνητές ήταν πάρα πολλοί και είχαν την ευκαιρία να α-

πολαύσουν ένα ωραίο γλέντι που το οργάνωσαν η Κοινότητα με τη βοήθεια του Αθλητικού Συλλόγου Καρυών. Έψησαν 10 αρνιά στις σουβλες και ο κόσμος μετά τη λειτουργία, την αρτοκλασία και την κλήρωση των δώρων, θρήκαν έτοιμο μεζέ, άφθονο κρασί και στήθηκε ο χορός που κράτησε μέχρι τις απογευματινές ώρες και ενθουσίασε όλους.

Από τη Λαχειοφόρο αγορά που είχε πλούσια δώρα προέκυψαν καθαρά κέρδη 300.000 δρχ. που προορίζονται για την πλακόστρωση της πλατείας.

Αυτά τα χρήματα μαζί με 1.000.000 δρχ. που υπάρχουν από προηγούμενες τέτοιες εκδηλώσεις θα κάνουν το ξεκίνημα για να αρχίσει αμέσως η πλακόστρωση της πλατείας και να τελειώσει τουλάχιστον ο χώρος όπου γίνεται ο χορός στα πανηγύρια του Ιουλίου. Συγχαρητήρια στον πρόεδρο κ. Δ. Λεβεντάκη, στο Κοινοτικό Συμβούλιο, Αθλητικό Σύλλογο και σε όλους όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση αυτής της ωραίας πρωτοβουλίας. Χρόνια Πολλά και του Χρόνου!

Α.Γ.Π.

Τα νέα των Καρυάτικων συλλόγων
TORONTO

Η Αδελφότητα Καρυατών Toronto οργάνωσε κι εφέτος αποκριάτικο χορό, στις 12 Μαρτίου για όλους τους συμπατριώτες, συγγενείς και φίλους. Βραβεύτηκαν οι τρεις καλύτεροι μασκαράδες: ο πρώτος με 75 δολ., ο δεύτερος με 50 και ο τρίτος με 25. Επίσης έγινε εκδρομή στο Πάρκο της Αδελφότητας στις 19 και 20 Μαρτίου με μεγάλη επιτυχία.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

με επιστολή που απευθύνουν ο πρόεδρος κ. Ε. Χάρακας, ο γραμματέας κ. Πάνος Δαλακούρας και τα μέλη του Δ.Σ., καλούν όλους τους Αραχωβίτες και τους φίλους τους στον επήσιο εκκλησιασμό με αρτοκλασία που θα γίνει στην Ιερά Μονή Πεντέλης, την Κυριακή 5 Ιουνίου, στις 9 π.μ. Θα επακολουθήσει δεξίωση σε παρακείμενο εξοχικό κέντρο.

Ο Σύνδεσμος πρόσφερε ποσό 150.000 δρχ. για το σπίτι του παπά που κτίζεται στο χωριό με δαπάνες της εκκλησίας Καρυών και προσφορές των πιστών. Όπως μαθαίνουμε, οι εργασίες προχώρησαν με γρήγορους ρυθμούς και το σπίτι βρίσκεται στην αποπεράτωσή του.

Τρίπολη 20-2-1940. Ο Κώστας Χάρακας με τη Μαριγούλα Ν. Κολοβού, Ελένη Χρ. Κοψιάτη και Ντίνα Αναστ. Αθανάηλου με στολές Καρυατίδων που είχε ράψει ο ίδιος.

Ο Καρυάτικος και ο Τσακωνικός (Δυο αδελφοί χοροί του Πάρωνα)

Από το βιβλίου του Καστανιτσιώτη συγγραφέα Δημήτρη Χούπη "ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΤΣΑΚΩΝΙΑΣ", σελ. 119.

Ο χορός των Καρυάτιδων

Όπως προαναφέρθηκε κάθε χρόνο στις αρχαίες Καρυές της Λακωνίας γινόταν γιορτή προς τιμή της θεάς Αρτέμιδος. Στη γιορτή αυτή οι παρθένες των Λακεδαιμονίων χόρευαν γύρω από το άγαλμα της θεάς το χορό των "Καρυάτιδων" που κατά τον Λουκιανό είχαν διδαχθεί από τον Κάστορα και Πολυδεύκη και είχαν μάθει να "καρυατίζουν". Επειδή δεν έχει δοθεί άλλη ερμηνεία πάνω στο τί σημαίνει "καρυατίσματα", υποθετικά μπορούμε να πούμε ότι τα καρυατίσματα θα πρέπει να ήταν χορευτικές παραλλαγές (φιγούρες). Πάντως ο χορός των Καρυάτιδων δεν ήταν άλλος από τον χορό "όρμος" που χορευόταν με "καρυατίσματα" αλλά και αδελφός του χορού "γέρανος" που χορευόταν στη Δήλο.

Και οι δύο αυτοί χοροί δένονται μυθικά μεταξύ τους με το μύθο του Δαίδαλου, αλλά χορευόντουσαν προς τιμή διαφορετικών λατρευτικών όντων.

Ο (γέρανος) των Δηλίων χορευόταν προς τιμή της Αφροδίτης και της Αριάδνης, ενώ ο χορός των Καρυάτιδων (όρμος) χορευόταν προς τιμή της θεάς Αρτέμιδος και των Νυμφών. Έχουμε λοιπόν δύο χορούς ίδιους με ελάχιστες παραλλαγές, που χορευόντουσαν σε δύο διαφορετικούς τόπους, και τους χώριζε μεγάλη απόσταση. Στο ερώτημα που λογικά μπαίνει για το πώς βρέθηκαν δύο ίδιοι χοροί σε δύο διαφορετικούς μακρινούς τόπους ίσως υπάρχει απάντηση. Ο πρώτος (ο χορός των Καρυάτιδων) είναι καθαρά Λακωνικός χορός όπως και άλλοι Λακωνικοί χοροί.

Οι Λάκωνες όμως έχουν αναμφισβήτητα Δωρικές ρίζες και επομένως ο "όρμος" είναι χορός Δωρικός. Αλλά και ο "γέρανος" ήταν Δωρικός χορός, αφού διατηρούσε στην εποχή του ίδια ακριβώς στοιχεία με το Λακωνικό όρμο.

Ιστορικά οι Δωριείς με την δεύτερη κάθοδό τους στην Πελοπόννησο δεν εγκαταστάθηκαν όλοι σ' αυτήν, αλλά πολλά και μεγάλα δωρικά τμήματα σκόρπισαν σ' όλη σχεδόν τη νότια Ελλάδα, όπου εγκαταστάθηκαν και διατήρησαν τις παραδόσεις τους και τα διάφορα γλωσσικά τους ιδιώματα. Το κύριο γλωσσικό ιδίωμα το μιλούσαν στην Πελοπόννησο, αλλά και σε δεκάδες άλλα μέρη, μεταξύ των οποίων τα Μέγαρα, την Κρήτη, τα Δωδεκάνησα, τις Κυκλάδες, κ.λ.π.

Είναι λοιπόν φυσικό ο χορός "γέρανος" να έχει τη Δωρική πατρότητα όπως και ο "όρμος" και τόσοι άλλοι χοροί που ο χρόνος τους άλλαξε, αλλά που σε ορισμένους διατηρούνται ακόμη κάποια Δωρικά κατάλοιπα.

(Στο επόμενο φύλλο "ο Τσακωνικός χορός").

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Τα γυναικόπαιδα και οι γέροι.

Όσες γυναίκες και γέροι είχαν μείνει στο χωριό άκουσαν λίγο μετά το μεσημέρι τη διαταγή να μαζευτούν όλοι στον Άγι - Αντρέα, που θέλουν να τους... μιλήσουν, αλλιώς όποιος συλληφθεί θα εκτελεστεί επί τόπου.

Στη Ράχη μαζεύτηκαν πολλοί κι από κει οδηγήθηκαν από ένα Γερμανό προς το Στενό και, προχωρώντας ύστερα μόνοι τους, συγκεντρώθηκαν στον Άγι - Αντρέα και έμειναν εκεί αρκετή ώρα. Επειδή όμως κανένας δεν παρουσιάστηκε, για να τους μιλήσει πήραν το δρόμο της Παναγιάς και προχωρώντας σιγά σιγά, χωρίς σκοπό έφτασαν στο εξωκλήσι της Παναγιάς. Στο προαύλιο της εκκλησίας μαζεύτηκαν έτσι 70 περίπου άτομα. Άναψαν φωτιά, γιατί έκανε ανυπόφορο κρύο, κι έμειναν εκεί ως το βράδυ. Θλιμμένοι, με βουρκωμένα μάτια παρακολουθούσαν την τραγωδία του χωριού. Πολύ λίγοι, γέροι κυρίως, αποφάσισαν να γυρίσουν τη νύχτα με το σούρουπο στο χωριό κι απ' αυτούς τρεις βρήκαν οικτρό θάνατο. Οι άλλοι, οι περισσότεροι έφυγαν με το σούρουπο προς το Δάσος και Ελατο. Αργότερα έγινε φανερό γιατί

ΤΟ ΚΑΨΙΜΟ ΤΗΣ ΑΡΑΧΟΒΑΣ (14 - 15 ΤΟΥ Μάρτη 1944)

του Κώστα Πίτσιου

οι Γερμανοί κάλεσαν τα γυναικόπαιδα στον Άγι - Αντρέα. Ήθελαν να απομακρύνουν απ' το χωριό τις γυναίκες κυρίως, γιατί αυτές τους δυσκόλευαν με κάθε τρόπο στο έργο τους. Πραγματικά όσες γυναίκες είχαν μείνει στο χωριό έδειξαν γρήγορα ότι ήταν αποφασισμένες να σώσουν τα σπίτια τους, ή τουλάχιστο να σώσουν ό,τι μπορούσαν απ' τα πράγματά τους. Με καταπληκτική αφοβία και αυτοθυσία πολλές φορές καιροφυλακτούσαν κρυμμένες κάπου κει κοντά στους κήπους ή τις γωνιές του δρόμου, έμπαιναν στο σπίτι, που καιγόταν πια, αμέσως μόλις απομακρύνονταν οι Γερμανοί, και κατόρθωναν να σβήσουν τη φωτιά ρίχνοντας νερό ή σκεπάζοντάς την με ρούχα, μάλλινα και προ παντός τράγινα (σαΐσματα). Ξαναγύριζαν όμως οι Γερμανοί, σαν έβλεπαν πως σταματούσε ο καπνός, και ξανάναβαν τη φωτιά. Μερικές γυναίκες, που η αγωνία και η απόγνωση τις έκανε αναισθητες στον κίνδυνο και διπλασίαζε την εφευρετικότητά τους, μεταχειρίστηκαν τότε ένα πολύ έξυπνο τέχνασμα, για να ξεγελάσουν τους Γερμανούς. Μόλις δηλ. έσβηναν, αν κατόρθωναν, εννοείται, να σβήσουν, τη φωτιά μέσα στο σπίτι, άναβαν μπρος στην εξωτερική του πόρτα, απάνω στην πέτρινη

καμάρα της εισόδου ή πάνω σε λαμαρίνες, αν το σπίτι δεν είχε πέτρινη καμάρα για είσοδο, μια φωτιά, που την τροφοδοτούσαν με παλιά ρούχα και υγρά άχυρα, για να βγάξει πολύ καπνό. Έτσι όλο το σπίτι γέμιζε και σκεπαζόταν με πυκνά σύννεφα καπνού, οι δε Γερμανοί νόμιζαν πως σιγοκαίγεται και δεν πλησίαζαν. Αλλά κι αν έφταναν κοντά κι έβλεπαν πως δεν έβγαίναν φλόγες, πάλι διस्ताζαν να μπουν μέσα, γιατί θα κινδύνευαν να πάθουν ασφυξία απ' τον καπνό. Τη φωτιά αυτή τη διατηρούσαν οι γυναίκες μέχρι που έφυγαν οι Γερμανοί κι έτσι σώθηκαν τελικά απ' τον εμπρησμό περισσότερα από 40 σπίτια.

Συνεχίζεται

Από τον Χορευτικό Όμιλο Καρυών

Κυρία Αννίτα, Σας στέλνω πίνακα προσφορών χρημάτων και υλικού για την κατασκευή παραδοσιακών στολών. Εάν σας είναι εύκολο μέσα από την εφημερίδα σας δώστε τα στη δημοσιότητα μαζί με το σημείωμα που επισυνάπτω. Ευχαριστούμε όλοι θερμά εκ των προτέρων.

Με εκτίμηση
Θ.Ι. Μεντής

Ο Χορευτικός Όμιλος Καρυών αισθάνεται την ανάγκη και μέσα από τις στήλες αυτής της Εφημερίδας, να ευχαριστήσει δημόσια όλους τους συμπατριώτες για τη θερμή τους συμπαράσταση στην προσπάθεια κατασκευής παραδοσιακών στολών και για το λόγο αυτό ανακινώνει τις προσφορές χρημάτων και υλικού όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31-10-1993.

Προσφορές χρημάτων

1. Τρουμπάρης Γεώργιος	25.000 δρχ.
2. Σταθάκης Θεόδωρος Σαρ.	50.000 δρχ.
3. Αρδάμης Γεώργιος Π.	30.000 δρχ.
4. Κουτσόγιοργας Τάκης Ι.	1.000 δολάρια Αμερ.
5. Μαχαίρας Νικόλαος	20.000 δρχ.
6. Καστανάς Πάνος	5.000 δρχ.
7. Καραμπούκαλου Τούλα	5.000 δρχ.
8. Διαμαντούρος Κων/νος	10.000 δρχ.
9. Δαλακούρας Πάνος Γ.	20.000 δρχ.
10. Εκκλησία Καρυών	20.000 δρχ.
11. Ατομικές προσφορές μελών Αδελφότητας Αραχωβιτών "ΑΙ ΚΑΡΥΑΙ"	2.200 δολάρια Αμερ.
12. Σύλλογος Σικάγου	600 δολάρια Αμερ.
13. Πρεκεζές Βασίλειος	5.000 δρχ.
14. Φουντάς Παρασκευάς	5.000 δρχ.
15. Κερχουλός Κων/νος	5.000 δρχ.
16. Ζαφειράκος Κων/νος	1.000 δρχ.
17. Πρόκου Παναγιώτα	5.000 δρχ.
18. Πίτσιος Δημοσθένης	100 δολάρια Αμερ.
19. Κολοβός Παρασκευάς	20.000 δρχ.
20. Αρδάμης Ευάγγελος	30.000 δρχ.
21. Δαλακούρας Χρήστος	50.000 δρχ.
22. Κυριαζής Βασίλειος	100 δολάρια Αμερ.
23. Μαχαίρας Νικ. Κων.	50 δολάρια Αμερ.
24. Θεοδωρακάκης Γιάννης Νικ.	15.000 δρχ.
25. Θεοδωρακάκης Γιάννης Νικ.	100 δολάρια Καναδά
26. Κολοβός Γιάννης	120 δολάρια Αυστραλ.

Προσφορές υλικού

1. Δαλαμάγκα Σταθούλα	Ένα (1) γελέκι
2. Αρδάμης Χάρης	Ένα (1) γελέκι
3. Μεντής Ιωάννης	Επτά (7) γελέκια και είκοσι (20) μέτρα αλατζά
4. Βουκιδη Δέσποινα	Ένα (1) γελέκι
5. Κολοβού Ντίνα Ιωάν.	Δύο (2) γελέκια
6. Θεοδωρακάκη Καλλιόπη Α.	Ένα (1) γελέκι
7. Δαλακούρα Ντίνα	Τρία (3) γελέκια και ύφασμα αλατζά.

Οικογένειες Μαντζουράνη και Μαντά αφού εκκλησιάστηκαν στο Βουρβουρέϊκο Αη Γιώργη ήλθαν να γλεντήσουν που αλλού; Στον Αραχωβίτικο!

ΚΑΡΥΕΣ
ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

Υπεύθυνη: **ANNITA ΓΚΛΕΖΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ ΨΑΡΡΩΝ 10 - ΚΗΦΙΣΙΑ 14561 ΤΗΛ. 8076778-6202346**

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 3468268 FAX 3467155

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 1.500 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 ΣΥΛΛΟΓΟΙ: ΔΡΧ. 10.000

Αυστραλία: Ενα ταξίδι αλλιώς από τα άλλα

Συνεχίζουμε με την περιγραφή του ταξιδιού μας στην Αυστραλία γιατί πιστεύουμε ότι θα ενδιαφέρει πολλούς αναγνώστες μας όχι μόνο διότι η Αυστραλία είναι μια τόσο μακρινή ήπειρος και είναι δύσκολο να την επισκεφθεί κανείς, αλλά και διότι μέσα από τις συναντήσεις που είχαμε εκεί με πάρα πολλούς πατριώτες, οι αναγνώστες μας θα διαβάσουν ονόματα και θα θυμηθούν συγγενείς και φίλους που έχουν χρόνια να τους ιδούν.

Ας μεταφερθούμε λοιπόν στο πανέμορφο Σύννευ, όπου μετά τον ωραίο γάμο της Άντζελας Γουδέ, παρέα με το Νίκο Καίτη και Κώστα Γουδέ γυρίσαμε τραγουδώντας στο New - Castle. Εκεί περάσαμε δύο αξέχαστες εβδομάδες με μπάνια στις τεράστιες πισίνες με τη θάλασσα που μπάνει μέσα σ' αυτές, γιατί τα κύματα είναι θεόρατα. Από εκεί επισκεφτήκαμε πολλές φορές το Sigleton και το Musselbrook στα βόρεια, όπου ο Νίκος έχει ιδιότητα εμπορικά κέντρα και πολλούς φίλους. Εκεί φιλοξενηθήκαμε πολύ ευγενικά στα σπίτια του κ. Αριστείδη Σταματόπουλου (από την Κορινθία), του γιού του Γιώργου και του γαμβρού του Γιώργου Σουρή (από τα Κύθηρα), που είναι υπουργός Γεωργίας. Να σημειώσουμε ότι στην Αυστραλία πολλοί Έλληνες δευτέρης γενιάς κατέχουν βουλευτικά και υπουργικά αξιώματα.

Είναι αξιοθαύμαστο επίσης ότι όλοι προσπαθούν να διατηρήσουν την Ελληνική γλώσσα και στα σπίτια προσπαθούν όλοι να μιλούν Ελληνικά στα μικρά παιδιά της τρίτης γενιάς.

Κάναμε εκδρομή στην κοιλάδα με τους αμπελώνες με τα τεράστια οινοποιεία, που βγάζουν τα περίφημα Αυστραλέζικα κρασιά, αλλά οι Έλληνες της Αυστραλίας πίνουν κυρίως μπίρες Αυστραλίας που θεωρούνται από τις καλύτερες στον κόσμο.

Επισκεφθήκαμε το μεγαλύτερο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ένα σύγχρονο θάυμα, που θεωρείται μοναδικό διότι αν και κινείται με λιγνίτη, χάρη στη σύγχρονη τεχνολογία, δεν ρυπαίνει καθόλου την ατμόσφαιρα.

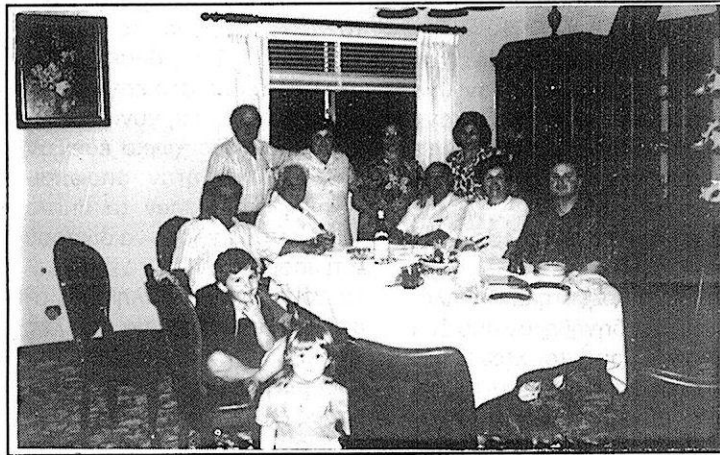
Στο New Castle, εκτός από το φίλο του Βασίλη, Τάκη Καττειάκο (από τον Κότρωνα της Μάνης) που ζει εκεί με την οικογένειά του, χαρήκαμε την συντροφιά πολλών Ιθακίσιων φίλων του Νίκου που έχουν κάνει ομαδική μετατάσχευση στο New Castle και διατηρούν μια ζωντανή και προοδευμένη παροικία της Ιθάκης. Ήταν οι οικογένειες του Παναγιώτη Σκλαβενίτη, Άθα Κομνηνού, Γιάννη Ράπτη, Δώρας

Με τους Σταματοπουλάιους στο Sigleton.

Σκλαβενίτη, Alan Tekly και πολλών άλλων. Τους θυμόμαστε όλους με αγάπη και σύντομα θα τους ιδούμε στην Ελλάδα γιατί όλοι τους, σαν τον Οδυσσέα, Ξαναγυρίζουν στο νησί τους και μάλιστα κάθε καλοκαίρι.

Οι ημέρες πέρασαν γρήγορα, οπότε ήλθε η ώρα να φύγουμε για Σύννευ, το οποίο ελάχιστα είχαμε ιδεί. Πρώτος σταθμός, σύμφωνα με το πρόγραμμά μας, που το καθόριζε ο Νίκος, ήταν το σπίτι του Γιώργου και της Γιαννούλας Κοκκοκίου, που είναι και κουμπάρος του Νίκου.

Στο σπίτι του Γιώργου, της Γιαννούλας και του Κώστα Κοκκοκίου. Μαζί τους διακρίνονται ο Νίκος, η Καίτη και ο Κώστας Γουδέ, Βασίλης και Ανίτα Πρεκεζέ, η συμπεθέρα τους από τη Μαγούλα κ. Κοκκινάκη και τα εγγονάκια τους.

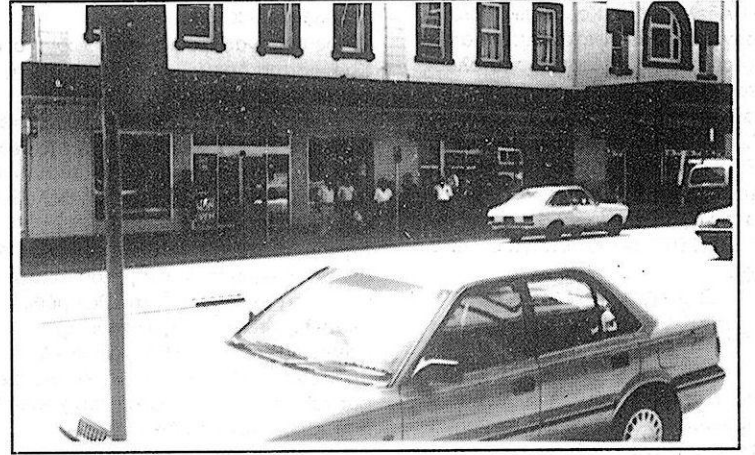
Ο Γιώργος και η Γιαννούλα διατηρούν μεγάλη φάρμα με μονάδες εκτροφής, συσκευασίας, τυποποίησης και διάθεσης πουλερικών. Ο γιος τους Κώστας, ένας συμπαθής-στατος και πολύ εργατικός νέος, μετά τις σπουδές του στα οικονομικά, ανέλαβε την επιχείρηση του πατέρα του. Οι δύο κόρες είναι παντρεμένες και επισκέπτονται τακτικά με τους άντρες και τα παιδιά τους το πατρικό σπίτι.

Δίπλα από τη φάρμα του Γιώργου έχει τη φάρμα του ο αδελφός του Αλέξης Κοκκοκίος, όπου με τη γυ-

ναίκα του Γεωργία καλλιεργούν φρούτα και κηπευτικά (ντομάτες και φράουλες) με μεγάλη παραγωγή. Όσο για τα λουλούδια της Γεωργίας έχει κάνει τη φάρμα κοντά στο σπίτι έναν ωραίο ανθόκηπο.

Ο γιος τους ο Κώστας με τη γυναίκα του Βιολέττα δεν μένουν πολύ μακριά. Φιλοξενούμενη από τα αδέρφια της ήταν εκεί η Αγγελική Νικόλα Μαχαίρα που είχε έλθει από την Αράχοβα στα αδέρφια της και αργότερα θα ερχόταν και ο άνδρας της.

Την επομένη μας πήραν οι φίλοι

Η παρέα μπροστά σε ένα από τα εμπορικά κέντρα του Νίκου Γουδέ.

μήνη με επιμέλεια ώστε να μη βρίσκεις πουθενά ψεγάδι. Ψηλά από το περιστρεφόμενο πύργο της τηλεφωνίας είναι πανόραμα. Απορείς όταν ακούς ότι οι λίμνες και το ποτάμι της είναι τεχνητά, αλλά θα άφηναν οι Αυστραλέζοι την πρωτεύουσά τους χωρίς να καθερψίζονται στο νερό;

Επισκεφτήκαμε το πολεμικό μουσείο που θεωρείται το καλύτερο στον κόσμο. Πράγματι, η τελειότητα του σε εκπλήσσει και το κυριότερο φεύγοντας έχεις αισθανθεί τη φρίκη του πολέμου γιατί αυτό το μουσείο βγάζει μια αντιπολεμική κραυγή.

Τα οπτικοακουστικά μέσα και η τέλεια διάταξη σου χαρίζουν μια εύκολη και τόσο ζωντανή επισκόπηση της παγκόσμιας ιστορίας των νεότερων χρόνων.

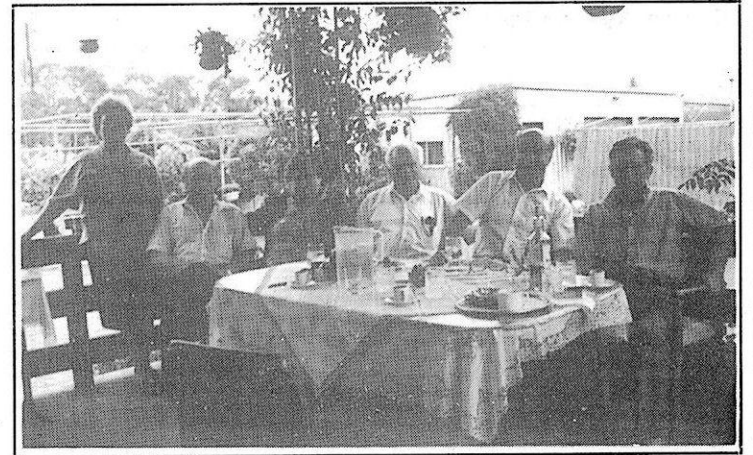
Εκεί βλέπεις ότι οι Αυστραλοί και οι Νεοζηλανδοί δεν έμειναν αδρανείς στις μεγάλες συγκρούσεις που συντάραξαν τον κόσμο αλλά συμμετείχαν με αποστολές στρατού και υλική βοήθεια. Χαρακτηριστικά του μουσείου αυτού είναι η ζωντανή παρουσίαση της εικόνας όχι μόνο τεχνικά αλλά και καλλιτε-

χνικά. Δεν θα ξεχάσω ποτέ το στρατιώτη που κάθετα αποκαμωμένος, βουτηγμένος μέσα στη λάσπη και κρατάει το πρόσωπό του με απόγνωση. Ασυμπίσθητα άπλωσα το χέρι μου να ιδώ αν η λάσπη είναι υγρή.

Το Μέγαρο του Κοινοβουλίου, άλλο αριστούργημα αρχιτεκτονικής. Είναι το μόνο Κοινοβούλιο όπου ο λαός περπατάει πάνω από τα κεφάλια των κυβερνητών του, αφού σκεπάζεται ολόκληρο το τρίωρο κτίριο με κήπο με γρασιδί και ξαπλώνουν εκεί όσοι θέλουν να απολαύσουν τη θέα της πόλης. Αυτό, όπως λένε στην Ξεναγήση, συμβολίζει ότι οι κυβερνήτες πρέπει να είναι υπηρέτες του λαϊκού συμφέροντος, δηλ. να το λαό έχουν πάνω απ' το κεφάλι τους. Μέσα έχει πολλές αίθουσες κοινοβουλίων, βιβλιοθήκες, μουσείο τέχνης, εστιατόρια για όλους και τόσα άλλα.

Γενικά σ' αυτή τη χώρα βλέπεις παντού μια διάθεση για το τέλει. Είναι εντυπωσιακά χωρίς να είναι κρουαζέα. Εκ πρώτης όψεως είναι εκπληκτικά.

Συνεχίζεται

Στη βεράντα του σπιτιού του Αλέξη και της Γεωργίας Κοκκοκίου με καφεδάκι. Ελληνικό: Αλέξης, Δήμος Πρεκεζέ, Γιώργος και Γιαννούλα Κοκκοκίου, Νίκος Γουδέ, Γεωργία Κοκκοκίου.

Το παπαδόπουλο και η απαγωγή της Ελένης

“Τούτην ιστορία, καμάρι μου, την έλεγε ο παπούλης μου που κι εγώ την άκουσα από τους γέροντες εκείνης της εποχής, καταλαβαίνεις μιλάμε για Τουρκοκρατία. Ένας παπάς Αραχοβίτης είχε ένα γιο, καλό τελικά και αγάπαγε μια Βερβενιώτισσα”

— Πάλι Βερβενιώτισσα μπάρμπα Ποτή; Μου έχεις ειπεί και άλλη απαγωγή, για τη Γιαννούλα από τα Βέρβανα.

— Άλλη εκείνη, άλλη τούτη που θα σου ειπώ τώρα.

— Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας η Αράχοβα είχε καλή επικοινωνία με τα Βέρβανα γιατί ήτανε καπετανοχώρια και ο κόσμος, ως τσοπαναρείο που ήτανε, σμίγανε απάνου στα βουνά με τα κοπάδια τους γιατί τους κάμπους τους κρατάγανε οι Τούρκοι.

Λοιπόν, ο παπάς στενοχωριότανε που έβλεπε το γιο του ερωτοχτυπημένο με την Ελένη τη Βερβενιώτισσα και αποφάσισε να τον βοηθήσει να την κλέψουν. Οι κλεισιές τότε

(Διήγηση του μπάρμπα Ποτή Γουδέ, στην Αράχοβα κάτω απ' τον πλάτανο, το καλοκαίρι 1992).

δινανε και παίρνανε. Πήραν λοιπόν τρεις Αραχοβίτες φίλους του νεαρού, το Μπουκιδόγιαννη (Γιάννη Βουκίδη), ένα Πετρούλοπουλο (γιο κάποιου Πετρούλια) και έναν Τουρόγιαννη και πήγαν στον τοποθεσία που λεγόταν “στού Λαδικού”, όπου ήταν η Ελένη και μαζί με άλλες γυναίκες μάζευαν πρινοκόκκι.

— Τι ήταν το “πρινοκόκκι” μπάρμπα Ποτή; — Το πρινοκόκκι, καμάρι μου, ήταν ένα παράσιτο, που γινόταν απάνου στα κάψαλα και ήταν πολύ ακριβό. Το πουλάγανε με την κάρτα (δηλ. το τέταρτο της οκάς και είχε στα δικά μου τα πρώτα χρόνια 25 δραχμές η κάρτα. Χρυσά λεφτά. Το χρησιμοποιούσαν στις θαφές, γιατί έβγαζε ζωρό κόκκινο χρώμα και δεν ξέθαφε ούτε ξεθώριαζε και έβαφαν τα φέσια, τις μπόλιες, τα νήματα

και πολλά άλλα πάνινα και μάλλινα σκουτιά. Τέσσερα παλλικαρόπουλα λοιπόν κι από κοντά κι ο παπάς ορμήσανε “στού Λαδικού” για να κλέψουν την Ελένη, αλλά οι Βερβενιώτισσες αντισταθήκανε και οι επίδοξοι απαγωγείς γύρισαν πίσω ντροπισμένοι. Δεν έφθανε η ντροπή, αλλά τους βρήκαν κι άλλες συμφορές. Οι Βερβενιώτες ειδοποίησαν την Τουρκική Αστυνομία και οι Τουρκαλάδες αφορμή γυρεύανε για κληγμένο. Ο παπάς για να γλιτώσει έπρεπε να “ξενοκρατηθεί” δηλαδή να φύγει από το χωριό. Την απελπισία του την έφτιαξε τραγούδι που το τραγούδαγε σαν μοιρολόι αφού έφευγε από το χωριό του και έχανε και το θιός του.

— Της Ελένης το φουστάνι, πάει η μούλα, πάει η στάνη.

— Της Ελένης τα κεντίδια πάνε του παπά τα γίδα.

— Ελένη μου με το σεβνά με τις μεγάλες κλάρες, έκανες τους τσοπάνηδες και ξέχασαν τις ράβδες.

Κινάει το παπαδόπουλο π' αγάπαγε τη νύφη

παίρνει το Πετρούλοπουλο που ήξερε το δρόμο.

Πήρε το Μπουκιδόγιαννη τ' όμορφο παλλικάρι,

πήραν και τον Τουρόγιαννη που βάσταγε γομάρι.

Εδώ σταματάει το ποίημα - τραγούδι του παπά ο μπαρμπα-Ποτής.

— Δε θυμάμαι άλλο, καμάρι μου, αλλά και ο παπούλης μου μέχρι εδώ τό 'λεγε.

Νά 'σαι καλά, μπάρμπα Ποτή, να μας ειπείς κι άλλα.

Αννίτα

Παλαιολογία '93 29 Μαΐου 1453-29 Μαΐου 1993

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΡΑΔΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΛΩΣΗΣ

«Παναγιώτατε, Κυρίες και Κύριοι, Κάθε χρόνο αυτήν την τραγική για το Έθνος μας Ημέρα χρέος ιερό και Εθνική μνήμη, φέρνει τα βήματά μας στον ιστορικό αυτό χώρο για ν' αποτίσουμε φόρο τιμής στον τελευταίο Βυζαντινό Αυτοκράτορα, στον Έλληνα Κων/νο Παλαιολόγο.

Στους πρόποδες του γιγαντιαίου Ταύγετου γαντζωμένη υψώνεται η κωνική μορφή του Μυστρά, με το αυστηρό περίγραμμα και τα δαντελωτά ερείπια των επάλξεων του κάστρου, γεμάτο ήρεμο μεγαλείο.

Δέος κατέχει τον επισκέπτη, όταν αίφνης, με την διαίσθηση, αποκτά τη συνείδηση της αξίας του πολιτισμού, ο οποίος έζησε σ' αυτόν εδώ τον τόπο "του Μωριά" κατά τις στιγμές της θανάσιμης αγωνίας μίας αυτοκρατορίας. Της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Στη Νεκρή τούτη Πολιτεία, μετά από πεντέμισι περίπου αιώνες, νοιώθεις ακόμα έντονο το παρελθόν μίας ένδοξης και λαμπρής ιστορίας που άφησε ζωηρά τα ίχνη της, στην οδό της αθάνατης ελληνικής φυλής. Εθνικοί αντίλαλοι μίας παλαιάς, ωραίας ιστορίας, έρχονται από μακριά και μας δονούν, μας συνταράσσουν και φέρνουν στη σκέψη μας εκείνη την απόκοσμη και πικραμένη μορφή του Μαρμαρωμένου βασιλιά...

Μέσα απ' τα ανηφορικά "καλντερίμια" κάτω απ' τα καμαροσκέπαστα διαβατικά, στην απόλυτη ηρεμία της νεκρής πολιτείας, αισθάνεται γύρω πέτρινη τη μεσαιωνική ζωή, σε απόλυτη σιωπή θανάτου, που ταράσσεται πότε-πότε απ' το φτερούγισμα κάποιου γερακιού. Σ' αυτά τα ερειπωμένα παλάτια, έζησαν οι Φράγκισσες πριγκίπισσες, σύζυγοι των

Με τον πανηγυρικό της ημέρας η εκπαιδευτικός κ. Χρυσούλα Ζόμπολα - Σαρρή ζωντάνεψε τις μνήμες και συγκίνησε το ακροατήριο, μέσα στον Άγιο Δημήτριο, Μητρόπολη του Βυζαντινού Μυστρά, στις 29 Μαΐου 1993.

Ελλήνων δεσποτών και ξένοι βαρώνοι έρχονταν και νυμφεύονταν με αρχόντισσες Ελληνίδες. Ακόμα αντηχούν σ' αυτά μας ποδοβολητά αλόγων, βούκινα και χάλκινες τρομπέτες.

Αυτό το Κάστρο που στάθηκε εν' από το κυριότερα δυναμάρια του Μωριά για τη στρατηγική του θέση, μαζί με τα κάστρα της Μονεμβασίας και της Μεγάλης Μάνης, πέρασε το 1259 μετά την ήττα των Φράγκων, στα χέρια Ελλήνων δεσποτών.

Η οχυρωμένη πόλη του Μυστρά γίνεται τότε κέντρο Ελληνοβυζαντινού πολιτισμού όπως μαρτυρούν οι πολλές βυζαντινές εκκλησίες με τις θαυμάσιες τοιχογραφίες τους και τα ερείπια των παλατιών των Παλαιολόγων.

Εδώ ανθίζει μια καλλιτεχνική και πνευματική αναγέννηση που φτάνει σε μεγάλη ακμή στα χρόνια των Παλαιολόγων τότε που η Ελληνική σοφία έλαμψε και φώτισε όχι μόνο τον Ελληνικό αλλά κι όλο τον έξω κόσμο.

Οι σημαντικότεροι φιλόσοφοι, ιστορικοί και λόγιοι συγκεντρώνονται στην ιστορική αυτή πολιτεία όπως: Χρυσολοράς, Λαόνικος, Χαλκοκονδύλης, Βυσσαρίων, Σχολάριος, Φραντζής και πολλοί άλλοι... Μα πάνω απ' όλους

ο νεοπλατωνικός φιλόσοφος Γεώργιος Γεμιστός ή "Πλήθων", δάσκαλος του Κων/νου Παλαιολόγου, που ίδρυσε στο Μυστρά την πλατωνική Ακαδημία όπου εσύχναζαν οι σπουδαιότεροι άνδρες της εποχής. Αργότερα μεταβαίνει στη Φλωρεντία και μεταλαμπαδεύει τη σοφία του Πλάτωνα, άγνωστη μέχρι τότε στην Ευρώπη.

Και ενώ εδώ συνετελείτο το μεγάλο θαύμα της πολιτικής και πνευματικής αναγέννησης του Έθνους, η Βασιλίδα των Ελληνικών πόλεων, η Κων/πολη φθίνει και τα μάτρα σύννεφα της συμφοράς την περιζώνουν. Η βασιλεύουσα που επί χίλια έτη εστέγασε ό,τι υψηλότερο η Ελληνική διάνοξη κατόρθωσε να προσφέρει, περιβεβλημένη με το κάλλος της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστωσης, που είδε θριάμβους Αυτοκρατόρων, ευτύχησε να κοσμηθεί από το αριστούργημα της Ελληνικής Χριστιανικής Τέχνης, το αιώσιο σύμβολο της Ορθοδοξίας, το ινάλμα του Ελληνικού Έθνους, το ναό της Αγίας Σοφίας.

Η Πόλη, που απέβη το κόσμημα του Βυζαντίου, το καύχημα των Βυζαντινών, τώρα έχει πάρει το δρόμο της παρακμής. Η άλλοτε κραταιά Βυζαντινή Αυτοκρατορία, έχει παύσει πλέον να κυβερνά τους λαούς απ' το Δούναβη μέχρι τον Ευφράτη κι απ' την Ιταλική Χερσόνησο μέχρι τον Καύκασο κι έχει περιοριστεί στην περιοχή σχεδόν εντός των τειχών της Κωνσταντινούπολης.

Εμφύλιες συγκρούσεις, μακροχρόνιες, άγριες και καταστρεπτικές, ταξικές αντιθέσεις, οικονομικές καταχρήσεις, φιλοδοξίες των ηγέτων και επικίνδυνοι εχθροί: Φράγκοι, Βενετοί, Γενουάτες, Βούλγαροι και Σέρβοι, συ-

γκλόνισαν το Βυζαντινό λαό πολλές φορές κι εξασθένησαν την άμυνα του κράτους.

Ένας νέος επικίνδυνος εχθρός το περιζώνει τώρα, οι Οθωμανοί Τούρκοι, που φέρνουν το Βυζαντινό κράτος σε δύσκολο θέση και το Βυζάντιο των Παλαιολόγων φαίνεται απ' την αρχή ότι δεν έχει πολλές ελπίδες να επιζήσει. Στις δύσκολες αυτές στιγμές του Βυζαντίου το 1448, πεθαίνει ο Αυτοκράτορας του Ιωάννης ο Η' (8ος) ο Παλαιολόγος και καλείται να τον διαδεχθεί στο θρόνο, ο αδελφός του Κων/νος Παλαιολόγος, δεσπότης τότε του Μυστρά.

Και εδώ, στον πάνσεπτο αυτό ναό του Αγίου Δημητρίου, πάνω στο γλυπτό δικέφαλο αετό, που ήταν το έμβλημα του Βυζαντινού Κράτους των Παλαιολόγων στην Κωνσταντινούπολη και στο Μυστρά, στέφεται στις 6 Ιανουαρίου του 1449 ο τελευταίος Αυτοκράτορας του Βυζαντίου, ο Κων/νος Παλαιολόγος, ο επονομαζόμενος και Δραγάτσος.

Ολόκληρος ο Μυστράς γιορτάζει. Ο κόσμος χαίρεται. Ο Παλαιολόγος όμως δε βλέπει το γιορτάσι. Νιώθει το στέμμα του βαρού και τον πορφυρο χιτώνα του σαν κάτι το αφόρητο απ' τις πολλές ευθύνες που τον βαραινούν. Μα εμπνευσμένος από τα ιδανικά της Σπάρτης, το δωρικό ήθος, με πίστη στο χρέος και στην αξιοπρέπεια, με τις ευχές κλήρου και λαού, αφήνει εδώ το Δεσποτάτο στους δύο αδελφούς του Δημήτριο και Θωμά και σπεύδει να υπερασπιστεί την ψυχοραγούσα Πόλη, αν και ήξερε όπως άλλοτε ο Λεωνίδα στις Θερμοπύλες, ότι οι βάρβαροι στο τέλος θα περάσουν.

Συνεχίζεται

ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΠΤΑ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΚΩΣΤΑ ΧΟΥΠΗ (1878 - 1963)

Κεφάλαιον 1ον Αντί προλόγου

Από την εποχήν που κατοικήθη το χωριό μας, δεν εσκέφθη κανείς, από τους δυναμένους τότε, να αφήσει κάποιον, έστω και μικρό, σημείωμα, δια να γνωρίζομεν πότε ακριβώς και από ποιας οικογενείας, κατά πρώτον κατοικήθη. Καιτοι αισθάνομαι και λόγω ηλικίας την αδυναμίαν μου προς τούτο, απεφάσισα να αναφέρω εν συντομία τα γεγονότα αυτά, όπως τα ήκουσα από τους γεροντότερους κατοίκους, τους οποίους εύρον εν τη ζωή, όταν κατά το έτος 1909 επέστρεψα από την Ρωσίαν. Λυπούμαι πολύ διότι τότε αμέσως δεν εσκέφθη να συλλέξω από τους γέροντας περισσότερας πληροφορίας και αρκούμενος ή-

δη εις όσας ενθυμούμαι, αφήνω το παρόν χρονικόν εις τους οικείους μου, δια να γνωρίσουν και αυτοί και όστις άλλος επιθυμεί, και όσα εγνώρισα και εγώ δια το χωριό μας, αλλά και ολίγα διά την καταγωγήν μου, και εν γένει τον βίον μου. Επιθυμώ να πιστεύω ότι και εκείνοι που θα τα διαβάσουν, θα πιστεύσουν ότι όσα γράφω αντιπροσωπεύουν την αλήθειαν, όπως εγώ την έζησα και την παρεδέχθη και ηδυνήθην να την εννοήσω, από του 25ου έτους της ηλικίας μου και εντεύθεν μέχρι σήμερα, όταν εγνώρισα τον κόσμον.

Εγγραφα τον Αύγουστον 1960
Κωνστ. Χούπη, ιερέως
Αισθανόμενος όχι μόνον την επιστημονικήν, αλλά και την διανοητικήν μου αδυναμίαν, να εννοήσω, όσα έγραψαν, και γράφουν μέχρι σήμερα, οι σοφοί και οι

Στον αείμνηστο παρά-Χούπη έχει αναφερθεί αρκετές φορές η εφημερίδα μας και έχουμε δημοσιεύσει ποιήματά του. Σήμερα κάνουμε αρχή στη δημοσίευση ενός χρονικού όπου ο ίδιος αναφέρεται στον εαυτόν του, την οικογένειά του και την ιστορία του χωριού, όπου έζησε και ιερούργουσε συνεχώς 55 έτη.

Είναι το Τσουνί το οποίο εντελώς άστοχα μετονομάστηκε σε "Κοκκινόραχη", ενώ έπρεπε να λέγεται "Ανθούπολη", "Κηπούπολη", "Περιδόλια", κ.λ.π.

διαννοούμενοι του κόσμου, από της εποχής που ηδυνήθη να εκθέσει ο άνθρωπος τας περί γενέσεως του κόσμου και του ανθρώπου θεωρίας του, και εν γένει περί της εξελίξεως της ζωής μέχρι σήμερα, καθώς και περί των θρησκευτικών πεποιθήσεων των λαών, ως ορθόδοξος χριστιανός, βαπτισθείς εις το όνομα του εν Τριάδι Θεού, δέχομαι ως αληθή την Αγίαν Γραφήν της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, όπως την παρεδέχθησαν πρώτον ο Εβραϊ-

κός λαός, ο δεχθείς μόνον την Παλαιάν Διαθήκην, αλλ' αρνήθηκε την έλευσιν του Υιού του Ουρανίου Πατρός, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, τον οποίον και κατεδίκασαν και εσταύρωσαν ως κακούργον και επισύραντες την οργήν Του, διεσκορπίσθησαν εις τα τέσσαρα σημεία του ορίζοντος, ενώ διά του κηρύγματος των Αγίων Αποστόλων είπιστευσαν εις Αυτόν όλοι οι λαοί.

Δυστυχώς όμως, έκτοτε, έρρευσαν ποταμοί αιμάτων, διά να σταματήσουν μεν οι πρώτοι διωγμοί, από τους ειδωλολάτρας Ρωμαίους, να επαναληφθούν όμως μέχρι σήμερα, αι αιματοχυσίαι από τους αρνηθέντας τον Χριστόν, και από τους λεγομένους εισέτι χριστιανούς οι οποίοι απειλούν να μεταβάλουν την Γην, εις εν απέραντον κοιμητήριον!

Η οικογένειά μου
Εγεννήθη τον έτος 1872 εις το χωριόν Βαμβακού. Ο παππούς μου, ονομάζετο Ιωάννης Κωνστ. Χούπης, η δε σύζυγός του Μαρίνα, το γένος Αναγνωστοπούλου, κατάγητο εκ του χωριού Βαρβίτσι. Ο πατήρ μου ήτο ο πρωτότοκος υιός του παππού μου, ονομαζόμενος Παναγιώτης, η δε μήτηρ μου Αναστασία, το γένος Κων. Σουρλή, εκ Βαμβακού. Η οικογένειά μας απετελείτο από τα εξής άτομα:

1ον τον παππού μου αποβίωσαντα το 1893

2ον τον πατέρα μου αποβίωσαντα το 1911

3ον την μητέρα μου αποβίωσαντα το 1919

4ον τον Ιωάννην αποβίωσαντα το 1912

5ον την Μαγιάν αποβίωσαντα το 1953

6ον την Ελένην αποβίωσαντα το 1918

7ον τον Γεώργιο αποβίωσαντα το 1902

Και ευρισκόμεθα σήμερα εν τη ζωή, εγώ και η αδελφή μου Αικατερίνη, χήρα Παναγ. Καλογερέση, ιερώς εις Αθήνας.

Το χωριό μας

Εφ' όσον δεν υπάρχουν ακριβείς πληροφορίες περί της ονομασίας του χωριού μας, πρέπει να παραδεχθώμεν ότι, εφ' όσον και σήμερα υπάρχουν οικογένειαι φέρουσαι το επίθετον Τσουνής, όχι μόνον εις την περιφέρειάν μας, αλλά και εις άλλας περιφέρειας της Πατρίδος μας, θα υπήρχε και εδώ επί Τουρκοκρατίας κάποιος σημαιών Ρωμηός, του οποίου η οικογένεια έκτοτε διεσκορπίσθη, και ίσως προ της επαναστάσεως, να κατέφυγε προς ασφάλειαν, εις το μικρό χωριό Μεγάλη Βρύση, όπου υπάρχει και μέχρι σήμερα το επίθετον Τσουνής, αυτό δε παρεδέχοντο και οι γέροντές μας.

Μετά την Μεγάλην Επανάστασιν του 1821 και την απελευθέρωσιν μας από τον Τουρκικόν ζυγόν, όταν πλέον απεκατεστάθη η τάξις ολίγον κατ' ολίγον, με την άδειαν της Κυβερνήσεως, διενεμήθησαν τα κτήματα των Τούρκων που έφυγαν εις τους ιδικούς μας, οι οποίοι τους χρόνους της δουλείας εζούσαν εις τα άγωνα βουνά, διότι όπου υπήρχον καλοί και εύφοροι τόποι, τους κατείχον οι Τούρκοι, οι οποίοι είχαν τότε την διοίκησιν της Λακωνίας εις τον Μυστράν. Τότε ήλθον από την Βαμβακού, ολίγοι κάτοικοι και εγκατεστάθησαν εις το χωριό μας. Μεταξύ δε αυτών ήτο και ο παππούς μου. Οι πρωτοπόροι όμως, ήσαν αι οικογένειαι Κουμανταράκη, Μαχαιρά, Λιναρδή, Κομνηνού, Κολύβα, Χρηστάκου, Γιάνναρη, Γρηγόρη και Λούπου. Όλοι οι ανωτέρω, εγκατεστάθησαν βορείως και νοτίως της σημερινής κεντρικής πλατείας του χωριού.

Συνεχίζεται

Ο θανάσιμος που άγιασε

Πολλοί από τους αναγνώστες μας θα θυμούνται στη Σπάρτη τον αείμνηστο οδοντίατρο Αθανάσιο Κούτση που ήταν ονομαστός για την καθαριότητα και την επιμελημένη εργασία του.

Ήταν ένας γνήσιος Γιωργιτσιάνος, εκδηλωτικός, ευχάριστος και καλαμπουρτζής. Ήταν εξαδελφός του πατέρα μου και μόλις τον έθλεπε άνοιγε τα χέρια του και τον αγάλιαζε.

— Έλα, Γιωργάκη μου, να ειπούμε κανά Γιωργιτσιάνικο! για κείνους τους καλούς, τους αθώους ανθρώπους, κείνες τις καλές γυναίκες σαν τις μανάδες μας και τις γιαγιάδες μας.

Ανάμεσα στις Γεωργιτσιάνικες ιστορίες που έλεγε ήταν και η ιστορία του μανταρινιού και μου φαίνεται σαν να τον ακούω το μακαρίτη να τη διηγείται:

"Ο παπούλης μου, ο γερο-Θανάσιμος ο Κούτσης όσο τον θυμάμαι στο χωριό, ήταν ένας λεβεντάνθρωπος ψηλός, όμορφος αλλά και αστείος, σωστό πειραχτήριό. Όταν ήταν μικρός, αφού τελείωσε το σχολείο στο Γεωργίτσι, αποφάσισαν οι γονείς του να τον στείλουν στη Σπάρτη για να προχωρήσει στα γράμματα. Στο παζάρι είδε για πρώτη φορά μανταρινία. Αμέσως, σκέφτηκε ότι στο Γεωργίτσι κανένας δεν θα έχει ιδεί μανταρινία, ούτε θα είχε φάει, ούτε θα είχε μυριστεί το άρωμα της φλούδας τους.

Μιλάμε τώρα για ιστορία παλιά... γύρω στα 1850, τότε που οι άντρες φοράνε φουστανέλλες ή θράκες, οι Γιωργιτσιάνοι σπάνια κατέβαιναν στη Σπάρτη, και τα πορτοκάλια και μανταρινία ήταν λιγοστά, και πουλιό-

ντουσαν με το κομμάτι.

Όταν έκανε διακοπές, πριν ξεκινήσει με τα πόδια για το χωριό αγόρασε ένα μανταρίνι για να το δείξει στους φίλους του. Αλλά σαν πειραχτήριό που ήταν "σωστό δαιμόνιο" έλεγε η μάνα του, σκέφτηκε να αρχίσει απ' αυτή, την καμμενούλα.

Καθόταν στην αυλή σα στενοχωρημένος και σκεφτικός

— Τί έχει Θανάση μου; ανησυχούσε εκείνη.

— Μάνα, θέλω κάτι να σου ειπώ.

— Πές το, Θανάση μου, μη με παιδεύεις την κακομοίρα.

— Κοίτα, μάνα, να με συγχωρείς, όταν... αερίζω από πίσω, ο αέρας έχει μια παράξενη μυρουδιά!

— Σώπα μωρέ, εφτούνος ο αέρας ξέρουμε δα πώς μυρίζει.

— Όχι μάνα, σου ορκίζομαι μυρίζει παράξενα. Κάτσε να αερίσω να μυριστείς.

— Πάψε, ευλογημένο μου, που θα μυριστώ την π... σου! Δεν ντρέπεσαι, καμμένη, να με κοροιδεύεις;

— Όχι, μάνα, δε σε κοροιδεύω!

Με τα πολλά την κατάφερε. Έβαλε το χέρι του πίσω και με τρόπο έξιψε τη φλούδα ενός μανταρινιού, που το είχε κρυμμένο στη θράκα του. Έκλεισε τη χούφτα του σα να έπιασε μέσα τον αέρα και γρήγορα την έφερε στη μύτη της μάνας του. Έμεινε άφωνη η καλή γυναίκα. Τα γονάτια της λύθηκαν. Κάθισε σε μια πέτρα, έκανε το σταυρό της και είπε:

— Εσύ, Θανάση, άγιασες, παιδί μου!

Α.Γ.Π.

Η Αλληλογραφία μας

ΛΕΛΑ ΚΟΡΔΑΡΗ - ΝΤΑΡΜΟΥ. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου και τις Πασχαλιτικές ευχές σου καθώς και για τις συνδρομές που σου έδωσαν: ο Κώστας Τουρόγιαννης (60 δολ.), Τάκης Αλ. Ντάρμος (25), Ελένη Βρανδ - Ζαφειράκου (25). Σας ευχαριστώ όλους. Λυπήθηκα που δεν είδα στη Μελβούρνη τον Κώστα Ζαφειράκο, αφού έλειπε σε διακοπές. Όσο για σένα καταλαβαίνεις πόσο μου έλειψες. Όταν όμως σκέπτομαι ότι έπειτα από 35 χρόνια κάνατε Χριστούγεννα όλα τα αδέρφια μαζί με την αγαπημένη σας μητέρα στο Τορόντο, συμμερίζομαι τη χαρά σας και σας εύχομαι να ξαναγοιτάξετε πολλά χρόνια, γεροί και χαρούμενοι. Στη θεία σου Μαριγούλα εύχομαι να περάσει πολύ όμορφα κοντά σου στη Μελβούρνη.

ΧΟΥΠΗ ΓΙΩΡΓΟ, Σικάγο. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα με τις ευχές και τη συνδρομή σου. Κρίμα που δεν συναντηθήκαμε στην Αυστραλία, η οποία μας εντυπωσίασε και οι περιποιήσεις των συμπατριωτών μας ήταν συγκινητικές. Στη Ν. Ζηλανδία δεν μπορέσαμε να πάμε, ας ελπίσουμε για άλλοτε. Η διεύθυνσή σου είναι σωστά γραμμένη στο computer και ταχυδρομείται κανονικά, δεν ξέρω που χάνονται.

ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ΚΩΣΤΑ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ, UNION S.C. Χαρή-

καμε που θα έλθετε το καλοκαίρι στη δροσερή Αράχοβα. Με το καλό να δεχθείτε το τρίτο εγγονάκι σας! **ΜΑΤΘΑΙΟ ΗΛΙΑ, Closter N.Y.** Χαίρομαι ιδιαίτερα όταν εσείς εκφράζετε την αγάπη σας για τις ΚΑΡΥΕΣ και γράφετε ότι "μας κρατά ενωμένους με τα χωριά μας". Ευχαριστώ για τη συνδρομή σας καθώς και των αδελφών σας Σταύρου και Στυλιανού.

ΜΙΧΕΛΟΓΓΟΝΑ ΙΩΑΝΝΗ, ιατρό καρδιολόγο, Σπάρτη. Σας ευχαριστώ για το γράμμα σας και τις κολακευτικές εκτιμήσεις σας για την εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και τη συνδρομή σας.

ΧΑΡΑΚΑ ΠΑΝΟ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΝΑ. Ευχαριστώ για την κάρτα με τις ευχές, τα καλά σας λόγια για τις ΚΑΡΥΕΣ και τη συνδρομή σας. Ευχόμαστε να έχουμε πάντα καλά νέα σας και να σας ιδούμε στην Αράχοβα!

ΓΟΥΜΕΝΙ ΜΑΡΙΑ, Karlsruhe. Ευχαριστώ για την ωραία κάρτα σου, τις ευχές σου και τη συνδρομή σου για την εφημερίδα (100 Μάρκα). Ελπίζω να ιδωθούμε το καλοκαίρι στο χωριό. Στη διεύθυνσή σου είδα Νο 58 αντί 7500 που έγραφα μέχρι τώρα και δεν ξέρω μήπως ήταν λάθος και δεν λάβαινες κανονικά τις ΚΑΡΥΕΣ.

ΑΘΗΝΑ ΚΕΡΧΟΥΛΑ - ΓΙΩΡΓΟ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟ. Αθηνούλα, σ' ευχαριστώ για την κάρτα με τα ωραία λόγια σου για την εφημερίδα και τις συνδρομές σου (150 δολ.). Συγγνώμη που άργησα να σας ευχαριστήσω γιατί με το ταξίδι της Αυστραλίας έγιναν όλα, λίγο-πολύ άνω κάτω. Έχετε ευχές όλοι από όλους μας.

PAPIDO TOULA, Denver Col. Ευχαριστώ για την κάρτα με τις ευχές και τη συνδρομή σας (50 δολ.) για 1994-95. Πότε θα έλθετε στην Ελλάδα;

ΧΑΡΑΚΑ ΚΩΣΤΑ ΚΑΙ ΦΩΤΕΙΝΗ. Χαρήκαμε που μετά τη θύελα ήρθε η γαλήνη και ο Κώστας είναι πάλι καλά. Είπαμε "σαν τα ψηλά βουνά" και ευχόμαστε γρήγορη ανάρρωση και του χρόνου όλοι μαζί στην Αράχοβα, για δροσιά κάτω απ' τον πλάτανο.

ΑΝΤΡΟ ΔΗΜΑ - ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗ. Ευχαριστώ για τις ευχές σας και το δώρο που μου στείλατε για τα δχρονα της εφημερίδας μου. Πολύ ευγενής πάντοτε! Πότε θα αποφασίσετε ένα ταξιδάκι στην Ελλάδα; Στην κ. Πιπίτσα, παιδιά και εγγόνια σας πολλούς χαιρετισμούς από εμένα και το Βασίλη. Πάντα καλά νέα!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Στις 7-4-94 η **Παναγιώτα και ο Παρασκευάς Αρδάμης** (ηλεκτρολόγος) απόκτησαν στις Καρυές διδύμα, ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι. Έτσι έγιναν πολύτεκνοι με τέσσερα παιδιά.

– Επίσης στις Καρυές ο **Πάνος και η Τασία Μαχαίρα** απόκτησαν κοριτσάκι.

– Ο **Παναγιώτης Χρήστος Λεβεντάκης** από τις Καρυές και η γυναίκα του Παναγιώτα Αθαν. Βλάχου από τα Βούρβουρα, απόκτησαν κοριτσάκι στις 8-3-94.

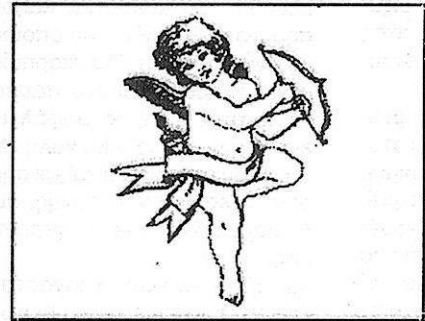
– Τα πρώτα τους δισέγγονα απόκτησαν ο θείος Πάνος και η θεία Φούλα Ματάλα, από την εγγονή τους **Λία Παντελοπούλου** (γένος Τραταρού), που απόκτησε διδύμα κοριτσάκια στη Ν. Υόρκη.

– Στη Μελβούρνη, ο **Σταύρος και η Νούλα Σταύρου** (γένος Καραγιάννη) απόκτησαν αγοράκι, στις 28-1-94 και το ονόμασαν **Ιωάννη**.

– Η **Τασία Λιανού - Παπαζαφειροπούλου**, από τη Βαμβακού, απόκτησε το πρώτο της εγγονάκι από το γιό της, που είναι εγκατεστημένος στη Θεσσαλονίκη. Να ζήσουν τα νεογέννητα!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο **Γιάννης Βασ. Πρεκεζές**, ηλεκτρολόγος μηχανικός και μηχανικός Η/Υ, έδωσε αμοιβαία υπόσχεση γάμου με τη **Σοφία Παπαχριστοπούλου**, γεωπόνο. Καλά στέφανα!

ΓΑΜΟΙ

Charllotte
Στις 5 Δεκεμβρίου 1993 παντρεύτηκαν στο Charlotte N.C. δύο εκλεκτοί νέοι: ο οδοντίατρος **Κων/νος Ηλίας Γιαννακόπουλος** (από τον Αφρυσού), γιός της Ευστρατίας Γεωργ. Καστανά) και η **Τριανταφυλλίτσα** κόρη του εξαιρετού Αραχοβίτη **Κώστα Ν. Καρύγιαννη** και της **Πίτσας Γ. Κερχουλά**.

– Την Πέμπτη του Πάσχα (5-5-94) παντρεύτηκε στην Αθήνα η **Δήμητρα Κωσταλά**, καθηγήτρια Γερμανικών, κόρη του Γιώργου Κωσταλά και της αξέχαστης Μηλίτσας γ. Κουτσογεώργα, με τον **Θεόδωρο Σαμανιδή**, Δ/ντή πωλήσεων της εταιρείας ΔΗΙ.

– Στις 15 Μαΐου παντρεύτηκε στον Πειραιά ο γραμματέας της Κοινότητας Καρυών, εξαιρετος νέος κ. **Ιωάννης Κοψιάτης** με την **Αλεξάνδρα Κότσαλη**, νηπιοβρεφοκόμο.

– Στις 30-4-94 παντρεύτηκε στο Chicago ο **Ιωάννης Δημ. Πρεκεζές**, μηχανικός, με την **Anne - Katherine Baker**. Στον αγαπημένο μας ανηψιό ευχόμαστε κάθε ευτυχία στο ξεκίνημα της νέας του ζωής.

– Στις 29-5-94 παντρεύτηκε στο Τορόντο η **Άννα κόρη του Δήμου** και της **Γεωργίας Αρδάμη**, με τον **Αγγελο Χάσσο**. Στο νέο ανδρόνιο και στα αγαπημένα μας εξαδέλφια στέλνουμε τις πιο θερμές ευχές μας.

– Στις 7-5-94, στον Ιερό Ναό Αγίων Δημητρίου και Αναργύρων στην Ιωάνια Θεσσαλονίκης παντρεύτηκε η **Μαρία Δούλη**, νοσηλεύτρια, με το **Νικόλαο Νταή**, νοσηλεύτη, καταγόμενο από το Βόλο. Η Μαρία είναι κόρη του αγαπητού Αραχοβίτη Πάνου Δούλη που είναι εγκατεστημένος στη Θεσσαλονίκη και του στέλνουμε τις πιο θερμές ευχές μας.

– Στις 12 Ιουνίου 1994 παντρεύτηκε στο Greenville S.C. η **Πατρίσια Μαυροειδή**, κόρη του αξέχαστου Αραχοβίτη Στράτη Μαυροειδή, με τον **Νικόλαο Γεωργ. Σκεντέρη**. Θερμές ευχές σε όλους!

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Στις 23-3-94 πέθανε και κηδεύτηκε στον Κλαδά η **Μαριγώ, χήρα Κων/νου Παπαδημήτρη**, 90 ετών. Η θεία Μαριγώ ήταν μια εξαιρετική γυναίκα, υπόδειγμα συζύγου και μητέρας. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Βαμβακού (γένος Καλλιαβά) και παντρεύτηκε στον Κλαδά όπου έζησε με τον αγαπημένο της μπάριμπα Κώστα και δημιούργησαν μια θαυμάσια οικογένεια με τρία παιδιά και πολλά εγγόνια, που θα τους θυμούνται με αγάπη, όπως και όλοι όσοι του γνώρισαν, συγχωριανοί, συγγενείς και φίλοι.

– Στις 27-1-94 πέθανε και κηδεύτηκε στον Κλαδά η **Σοφία Παναγιώτου Κολοβού** (μητέρα του προέδρου της Κοινότητας Ιωάννη Κολοβού, 87 ετών.

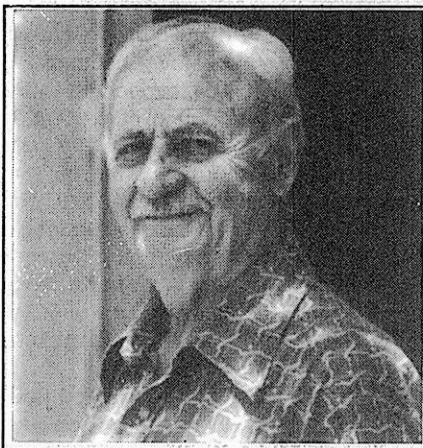
– Επίσης στον Κλαδά πέθανε στις 16-5-94 η **Κυριακούλα Φραντζή** (γένος Γρηγοροπούλου, 80 ετών.

– Στις 2 Νοεμβρίου 1993 πέθανε και κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη ο Αραχοβίτης συνταξιούχος Αρχίατρος **Θεόδωρος Λεβεντάκης**, 86 ετών.

– Στο Σικάγο πέθανε στις 29-3-94 η **Πιπίτσα Μαραφάτσου**, (γένος Καρύγιαννη (Καλτά)), 65 ετών.

– Στο Θεολόγο πέθανε και κηδεύτηκε, την Κυριακή των Βαΐων η **Μαρία Ευστρ. Δημητρακοπούλου** (γένος Παπανικολάου από τους Βουτιάνους). Συλλυπητήρια!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝ. ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΑΣ

Στις 13-5-94, περιστοιχισμένος από την αγαπημένη του γυναίκα, τα παιδιά και τα εγγόνια του, πέθανε στο νοσοκομείο Τριπόλεως ο μπαρμπα-Δήμος, σε ηλικία 90 ετών. Γιός του Παναγιώτη και της Μηλιάς Κουτσογεώργα έζησε δύσκολα παιδικά χρόνια, αφού πέθαναν και οι δύο γονείς, αφήνοντας ορφανά τα οκτώ (8) παιδιά τους. Άνθρωπος,

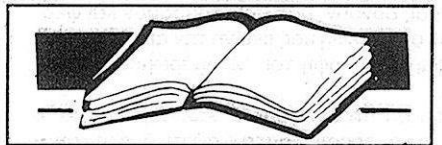
έξιμπος, διορατικός και πάρα πολύ εργατικός, "έκανε τη νύχτα μέρα" εργαζόμενος σε όλες τις γεωργικές, κτηνοτροφικές και τυροκομικές εργασίες του χωριού. Ασχολήθηκε με το εμπόριο και στο ισόγειο του σπιτιού του δημιούργησε ένα κατάστημα γενικού εμπορίου με μεγάλη φήμη στα τυροκομικά του προϊόντα και ταβέρνα με άριστη κουζίνα. Μέχρι σήμερα το μαγαζί αυτό όχι μόνο κρατάει ζωντανό το κάτ χωριό αλλά εξυπηρετεί τους διερχόμενους για τα άλλα χωριά του Πάρνωνα. Παντρεμένες με τη Μαριγώ Πανούση, έζησαν αγαπημένα και απόκτησαν πέντε εξαιρετικά παιδιά, άριστα αποκαταστημένα. Δεν αποχωρίστηκε ποτέ το σπίτι του και την αγαπημένη του Αράχοβα παρά μόνο όταν πήγε επίτροτος στην Αλβανία και όταν επισκέφτηκε την Αμερική όπου έμεινε μόνο 40 ημέρες. Ας είναι ελαφρό το Αραχοβίτικο χόμα που σκέπασε έναν καλό άνθρωπο, τον αξέχαστο μπάριμπα Δήμο Κουτσογεώργα.

ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΟΥΡΑ

Στις 23 Απριλίου 1994 πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 84 ετών η Ελένη Γκιούρα το γένος Νικολάου Σακελλαριδη. Η εκλιπούσα είχε γεννηθεί στο Γεράκι Λακωνίας το 1910. Ήταν κόρη του γιατρού Νικολάου Σακελλαριδη και ανεψιά του γνωστού δικηγόρου της Σπάρτης Δήμου Σακελλαριδη. Το 1935 παντρεύτηκε τον Χρήστο Γκιούρα δημοδικάκαλο από τον Βασσαρά Λακωνίας με τον οποίο έζησε αρμονικά μέχρι τον θάνατό του το 1983. Ανέθρεψε με πολλή αγάπη τα δυό τους παιδιά Πάνο και Ασπασία και ευτύχησε να τα δει επιτυχημένα επαγγελματικά και ευτυχισμένα στην οικογενειακή τους ζωή. Αγάπησε όσο και τα παιδιά της την νύφη της Λένα, το γένος Ηλία Δούκα και τον γαμπρό της Γιάννη Ροζάκο, γνωστό γυναικολόγο της Αθήνας. Ακολουθώντας τον σύντροφό της στις επαγγελματικές του μετακινήσεις έζησε στον Βροντάδο, στον Βασσαρά, στον Αγιάνη, στην Σπάρτη και στην Αθήνα. Παντού όπου πέρασε άφησε άριστες εντυπώσεις. Εργατική, ακούραστη, φιλόξενη, γεμάτη καλωσύνη, γλυκομίλητη, πρόθυμη πάντα να ακούσει και να βοηθήσει τους διπλανούς της. Έφυγε περιτριγυρισμένη από τα παιδιά και τα εγγόνια της. Πολλοί συγγενείς και φίλοι την συνώδευσαν στην τελευταία της κατοικία στο Α' Νεκροταφείο της Αθήνας. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκέπασε!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ

Την Α' Κυριακή των Νηστειών, 20 Μαρτίου 1994, στο Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, τελέστηκε το καθιερωμένο ετήσιο αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Διαθέτου - Μεγάλου Ευεργέτου **Αθανασίου Ματάλα του Λακεδαιμόνιου**. Από την ημέρα του θανάτου του πέρασαν 72 χρόνια αλλά το κληροδότημά του βοηθάει συνεχώς τα νέα παιδιά (ατυχώς μόνο αγόρια) να σπουδάσουν με τις μαθητικές και φοιτητικές υποτροφίες του Καθιδρύματος Αθανασίου Ματάλα. Ας είναι αέναη η μνήμη του!

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

Θεράμ συγχαρητήρια αξίζουν στον Ιωάννη - Ευάγγελο Δημητρίου Δήμα, γιό της Ελένης Ανδιοπούλου από τις Καρυές, ο οποίος πήρε πτυχίο Μηχανικού - Μεταλλουργού από το Ε.Μ. Πολυτεχνείο Αθήνας το 1991 με "Άριστα". Επίσης μήκη 2ος στους Χημικούς Μηχανικούς του Ε.Μ.Π. και βρίσκεται στο 3ο έτος. Είναι αθλητής του βόλεϊ και παίζει στον Πανελλήνιο Γυμναστικό Σύλλογο και στον Ιλυσιακό.

– Η Παρασκευή Γεωργ. Κωσταλά, καθηγήτρια φιλόλογος στο Κολλέγιο Αθηνών με δετή υπηρεσία, έγινε δεκτή με υποτροφία από το Πανεπιστήμιο Harvard της Βοστώνης ΗΠΑ για μεταπτυχιακές σπουδές (master's στα Παιδαγωγικά). Ετσι ο Γιώργος έχει διπλή χαρά αφού πάντρεψε τη Δήμητρα και η Βούλα συνεχίζει τις σπουδές της με τόση επιτυχία.

– Ο Γιώργος Μαχαίρας, γιός του αξέχαστου Αραχοβίτη οδοντιάτρου Ανδρέα Μαχαίρα και της Τσεβούλας Αρδάμη, πήρε πτυχίο Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών και ετοιμάζεται να υπηρετήσει τη θητεία του. Θεράμ συγχαρητήρια σε όλους!

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΚΑΡΥΕΣ
– Στις 26 Φεβρουαρίου ήλθε από το Σικάγο η Βασιλική Ιωάννου Καραντώνη για να παρευρεθεί στην εγχείριση της πεθεράς της Μαρίας Καραντώνη (γ. Κουτσογεώργα) στην Τρίπολη. Όλα πήγαν καλά και η Μαρία είναι μια χαρά.

– Για την εκπαφή των οστών του μακαρίτη μπάριμπα - Λιά Κουτσογεώργα ήλθε από τη Ν. Αφρική η κόρη του Ελένη Αναγνωστάκη.

– Από το Σικάγο ήλθε ο Δημήτρης Σιαρρής με τη γυναίκα του Καλλιόπη (γένος Καρύγιαννη).

– Από την Αυστραλία, όπου πήγαν να επισκεφτούν τα αδέρφια τους, γύρισαν στο χωριό ο Νικόλαος και η Άγγελική Μαχαίρα (γένος Κοκκοκιού).

– Από το Σύνδνεϊ Αυστραλίας ήλθε ο Βαγγέλης Καρδαράς και γιόρτασε το Πάσχα με παιδιά και εγγόνια.

ΚΛΑΔΑΣ
Από τη Μελβούρνη ήλθε για Πασχαλινές διακοπές η Ιωάννα Γεωργίου Γαλάτα (γένος Βλαχάκη), αφού έκαμε προηγουμένως προσκνήμη στους Αγίους Τόπους.

– Επίσης από τη Μελβούρνη ήλθε στο Κλαδά η αδελφή της Ιωάννας Ζαχαρούλα Γράφα (γένος Βλαχάκη).

ΒΑΡΒΙΤΣΑ
Από τη Ν. Υόρκη ήλθαν για να ιδούν την ηλικίας 91 ετών μητέρα τους, που ήταν άρρωστη οι Σκουρομαρμπατισιώτες αδελφοί Ματθαίου. Πριν από το Πάσχα ήλθαν ο Ηλίας και ο Σπύρος και μετά το Πάσχα ο Στέλιος και ο Στράτης με τις συζύγους τους. Ευτυχώς η σεβαστή γερνόντισσα, διαψεύδοντας τις προβλέψεις των γιατρών, είναι πάλι καλά.

Όπως έχουμε γράψει παλαιότερα στις ΚΑΡΥΕΣ ο κ. Στράτης Ματθαίος είναι ο ιδρυτής και πρόεδρος του ιδρύματος Children's Foundation (για τα καρκινοπαθή Ελληνόπουλα) στη Ν. Υόρκη και εργάζεται συνεχώς για την επιτυχία των σκοπών του. Με την ευκαιρία της επισκέψης του στην Ελλάδα θα έχει συνάντηση με τον Υπουργό Υγείας για να συζητήσουν θέματα που αφορούν το Children's Found της Ν. Υόρκης. Καλώς όρισαν όλοι!